5. Janavasabhasuttaṃ ဇနဝသဘသုတ္တံ
Discourse on Janavasabha ဇနဝသဘသုတ်

Nātikiyādibyākaraṇaṃ နာတိကိယာဒိဗျာကရဏံ
(1) Answering the Questions of Nātika Villagers, etc. နာတိက ရွာသားတို့၏ အမေးကို ဖြေတော်မူခြင်း

273. Evaṃ me sutaṃ – ekaṃ samayaṃ bhagavā nātike viharati giñjakāvasathe. Tena kho pana samayena bhagavā parito parito janapadesu paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu byākaroti kāsikosalesu vajjimallesu cetivaṃsesu kurupañcālesu majjhasūrasenesu – ‘‘asu amutra upapanno, asu amutra upapanno. Paropaññāsa nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā pañcannaṃ orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā opapātikā tattha parinibbāyino anāvattidhammā tasmā lokā. Sādhikā navuti nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā rāgadosamohānaṃ tanuttā sakadāgāmino, sakideva imaṃ lokaṃ āgantvā dukkhassantaṃ karissanti. Sātirekāni pañcasatāni nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpannā avinipātadhammā niyatā sambodhiparāyaṇā’’ti.

၂၇၃. ဧဝံ မေ သုတံ – ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ နာတိကေ ဝိဟရတိ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂဝါ ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသု ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု ဗျာကရောတိ ကာသိကောသလေသု ဝဇ္ဇိမလ္လေသု စေတိဝံသေသု ကုရုပဉ္စာလေသု မဇ္ဈသူရသေနေသု – ‘‘အသု အမုတြ ဥပပန္နော၊ အသု အမုတြ ဥပပန္နော ။ ပရောပညာသ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ပဉ္စန္နံ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ဩပပါတိကာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိနော အနာဝတ္တိဓမ္မာ တသ္မာ လောကာ။ သာဓိကာ နဝုတိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ရာဂဒောသမောဟာနံ တနုတ္တာ သကဒာဂါမိနော၊ သကိဒေဝ ဣမံ လောကံ အာဂန္တွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ။ သာတိရေကာနိ ပဉ္စသတာနိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ သောတာပန္နာ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ’’တိ။

273.Thus have I heard:

At one time the Bhagavā was sojouring at the brick monastery in Nātika village. At that time the Baghavā explained about the rebirths (states of existence) of those followers (of the Doctrine) (Paricāraka), who had died and passed away in the surrounding villages, in (the countries of) Kāsi, Kosala, Vijji, Malla, Cetiya, Vamsa, Kuru, Paācāla, Majjha, Surasēna. The Baghavā said; "That person has been reborn in such and such a state of existence; that person has been reborn in such and such a state of existence.”

More than fifty followers (of the Doctrine) from Nātika Village who have died and passed away, after the complete destruction of the five fetters' which lead to (rebirth in) the lower (sensuous) realms have arisen spontaneously (in the Brāhma realm) and will realise Parinibbana in that very realm, being
Anāgāmis (Never Returners) with no possibility of returning from that realm (to existence in any form or any other realm).

"Over ninety followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, and the attenuation of attachment (rāga), hatred (dosa) and bewilderment (moha) are Sakadāgamis, (Once-Returners), who will make an end of dukkha, (the misery of the round of existences) after returning to this realm of human beings only once.

Over five hundred followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, are Sotāpannas, Stream-Enterers, who are safe from falling into realms of misery and suffering, assured (of ultimately reaching the end of dukkha) and destined for attaining the three higher levels of Insight, (Magga)."

၂၇၃။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်-

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် နာတိက (ရွာ) အုတ်တိုက်ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထို ဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသိတိုင်းကောသလ တိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဥ္စာလတိုင်း မစ္ဆတိုင်းသုရသေနတိုင်းတို့၌ ''ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့'တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်း ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်း သဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း

'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာ လာ၍ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘော မရှိသော ကိန်းသေမြဲသောသ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏''ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏)။

274. Assosuṃ kho nātikiyā paricārakā – ‘‘bhagavā kira parito parito janapadesu paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu byākaroti kāsikosalesu vajjimallesu cetivaṃsesu kurupañcālesu majjhasūrasenesu – ‘asu amutra upapanno, asu amutra upapanno. Paropaññāsa nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā pañcannaṃ orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā opapātikā tattha parinibbāyino anāvattidhammā tasmā lokā. Sādhikā navuti nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā rāgadosamohānaṃ tanuttā sakadāgāmino sakideva imaṃ lokaṃ āgantvā dukkhassantaṃ karissanti. Sātirekāni pañcasatāni nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpannā avinipātadhammā niyatā sambodhiparāyaṇā’ti. Tena ca nātikiyā paricārakā attamanā ahesuṃ pamuditā pītisomanassajātā bhagavato pañhaveyyākaraṇaṃ sutvā.

၂၇၄. အဿောသုံ ခေါ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ – ‘‘ဘဂဝါ ကိရ ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသု ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု ဗျာကရောတိ ကာသိကောသလေသု ဝဇ္ဇိမလ္လေသု စေတိဝံသေသု ကုရုပဉ္စာလေသု မဇ္ဈသူရသေနေသု – ‘အသု အမုတြ ဥပပန္နော၊ အသု အမုတြ ဥပပန္နော။ ပရောပညာသ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ပဉ္စန္နံ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ဩပပါတိကာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိနော အနာဝတ္တိဓမ္မာ တသ္မာ လောကာ။ သာဓိကာ နဝုတိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ရာဂဒောသမောဟာနံ တနုတ္တာ သကဒာဂါမိနော သကိဒေဝ ဣမံ လောကံ အာဂန္တွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ။ သာတိရေကာနိ ပဉ္စသတာနိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ သောတာပန္နာ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ’တိ။ တေန စ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အတ္တမနာ အဟေသုံ ပမုဒိတာ ပီတိသောမနဿဇာတာ ဘဂဝတော ပဉှဝေယျာကရဏံ သုတွာ။

274.Then the followers (of the Doctrine) from Nātika village heard thus: "It is said that the Bhagavā explained (in answer to certain questions) about the rebirths (states of exlistence) of those followers (of the Doctrine) (Paricāraka) who had died (Kālankata) and passed away (ubbhatitā) in the surrounding

villages in (the countries of) Kāsi, Kosala, Vijji, Malla, Cetiya, Vamsa, Kuru, Pañcāla, Majjha and Surasena. (The Bhagavā said:) "That person has been reborn in such and such a state of existence, that person has been reborn in such and such a state of existence.”

More than fifty followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the five fetters which lead to (rebirth in) the lower (sensuous) realms have arisen spontaneously (in the Brahma realm) and will realize Parinibbāna in that very realm, being
Anāgāmis (Never-Returners) with no possibility of returning from that realm (to existence in any form or any other realm).

"Over ninety followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, and the attenuation of attachment (rāga) hatred (dosa) and bewilderment (mēha), are Sakadāgāmis (Once-Returners) who will make an end of dukkha, (the misery of the round of existences) after returning to this realm of human beings only once.

Over five hundred followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, are Sotāpannas, Stream-Enterers, who are safe from falling into realms of misery and suffering, assured of (a good destination) and of attaining the three higher levels of Insight (Magga).

Hearing the Bhagavā's way of answering the question the followers (of the Doctrine) from Nātika were very pleased, greatly delighted, and filled with joy and satisfaction.

၂၇၄။ ထိုသို့ဖြေဆို ဟောကြားသည်ကို အလုပ်အကျွေးဥပါသကာဖြစ်သော နာတိကရွာသားတို့သည် (ဤသို့) ကြားကြကုန်၏။ ''မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်းမစ္ဆ တိုင်း သုရသေနတိုင်း တို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သောသူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်း ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှပြန်လည်ခြင်း သဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်းခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း

--
ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလျှင် လာ၍ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟုဖြေဆိုဟောကြားတော်မူသည်'' ကို (ကြားကြကုန်၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆို ဟောကြားတော်မူသည်ကို ကြားကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပြလျက်ရှိကုန်၏။

275. Assosi kho āyasmā ānando – ‘‘bhagavā kira parito parito janapadesu paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu byākaroti kāsikosalesu vajjimallesu cetivaṃsesu kurupañcālesu majjhasūrasenesu – ‘asu amutra upapanno, asu amutra upapanno. Paropaññāsa nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā pañcannaṃ orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā opapātikā tattha parinibbāyino anāvattidhammā tasmā lokā. Sādhikā navuti nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā rāgadosamohānaṃ tanuttā sakadāgāmino sakideva imaṃ lokaṃ āgantvā dukkhassantaṃ karissanti. Sātirekāni pañcasatāni nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpannā avinipātadhammā niyatā sambodhiparāyaṇā’ti. Tena ca nātikiyā paricārakā attamanā ahesuṃ pamuditā pītisomanassajātā bhagavato pañhaveyyākaraṇaṃ sutvā’’ti.
၂၇၅. အဿောသိ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော – ‘‘ဘဂဝါ ကိရ ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသု ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု ဗျာကရောတိ ကာသိကောသလေသု ဝဇ္ဇိမလ္လေသု စေတိဝံသေသု ကုရုပဉ္စာလေသု မဇ္ဈသူရသေနေသု – ‘အသု အမုတြ ဥပပန္နော၊ အသု အမုတြ ဥပပန္နော။ ပရောပညာသ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ပဉ္စန္နံ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ဩပပါတိကာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိနော အနာဝတ္တိဓမ္မာ တသ္မာ လောကာ။ သာဓိကာ နဝုတိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ရာဂဒောသမောဟာနံ တနုတ္တာ သကဒာဂါမိနော သကိဒေဝ ဣမံ လောကံ အာဂန္တွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ။ သာတိရေကာနိ ပဉ္စသတာနိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလ

ကဲ်တာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ သောတာပန္နာ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ’တိ။ တေန စ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အတ္တမနာ အဟေသုံ ပမုဒိတာ ပီတိသောမနဿဇာတာ ဘဂဝတော ပဉှ ဝေယျာကရဏံ သုတွာ’’တိ။

275.Then, the Venerable Ānanda heard (thus): "It is said that the Bhagavā explained (in answer to certain questions) about the rebirths (states of existence) of those followers of the Doctrine (Paricāraka), who had died and passed away in the surrounding villages in (the countries of) Kāsi, Kosala, Vaijjī, Malla, Cetiya, Vamsa, Kuru, Pañcāla, Majjha and Surasena. (The Bhagavā said) "That person has been reborn in such and such a state existence, that person has been reborn in such and
such a state of existence.

More than fifty followers of Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the five fetters which lead to (rebirth in) the lower (sensuous) realms have arisen spontaneously (in the Brāhma realm) and will realize Parinibbāna in that very realm, being Anāgāmis (Never-Returners) with no possibility of returning from that realm (to existence in any form or any other realm).

Over ninety followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, and the attenuation of attachment (rāga), ill will (dēsa) and bewilderment (mēha), are Sakadāgāmis, Once-Returners who will make an end of dukkha, (the misery of the round of existences) after returning to this realm of human beings only once.

Over five hundred followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, are Sotāpannas, Stream-Enterers, who are safe form falling into realms of misery and suffering, assured of (a good destination) and of attaining the three higher levels of Insight (Magga)".

Hearing the Bhagavā's way of answering the question, the followers (of the Doctrine) from Nātika were very pleased, greatly delighted, and filled with joy and satisfaction at the Bhagavā's way of answering the question.”

၂၇၅။ (ထိုအကြောင်းအရာကို) အသျှင်အာနန္ဒာသည် (ဤသို့ ကြားလေ၏) -

''မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထို ဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ် အကျွေးဥပါသကာတို့သည် ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသိတိုင်းကောသလ

တိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း မစ္ဆ တိုင်းသုရသေနတိုင်းတို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သော သူသည်ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်း ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု လတ္တံ့သောထို (ဘုံ) မှ ပြန်လည် ခြင်းသဘော မရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ, တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်းဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာ လာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသ ဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲ သော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော် မူ၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆိုဟောကြားတော် မူသည်ကို ကြားကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျ လျက်ရှိကုန်၏''ဟု (ကြား လေ၏)။

Ānandaparikathā အာနန္ဒပရိကထာ
The Venerable Ānanda's Indirect (hinting) Speech အသျှင်အာနန္ဒာ၏ သွယ်ဝိုက်သော စကား

276. Atha kho āyasmato ānandassa etadahosi – ‘‘ime kho panāpi ahesuṃ māgadhakā paricārakā bahū ceva rattaññū ca abbhatītā kālaṅkatā. Suññā maññe aṅgamagadhā aṅgamāgadhakehi paricārakehi abbhatītehi kālaṅkatehi. Te kho panāpi ahesuṃ buddhe pasannā dhamme pasannā saṅghe pasannā sīlesu paripūrakārino. Te abbhatītā kālaṅkatā bhagavatā abyākatā; tesampissa sādhu veyyākaraṇaṃ, bahujano pasīdeyya, tato gaccheyya sugatiṃ. Ayaṃ kho panāpi ahosi rājā māgadho seniyo bimbisāro dhammiko dhammarājā hito brāhmaṇagahapatikānaṃ negamānañceva jānapadānañca. Apissudaṃ manussā

kittayamānarūpā viharanti – ‘evaṃ no so dhammiko dhammarājā sukhāpetvā kālaṅkato, evaṃ mayaṃ tassa dhammikassa dhammaraññо vijite phāsu viharimhā’ti. So kho panāpi ahosi buddhe pasanno dhamme pasanno saṅghe pasanno sīlesu paripūrakārī. Apissudaṃ manussā evamāhaṃsu – ‘yāva maraṇakālāpi rājā māgadho seniyo bimbisāro bhagavantaṃ kittayamānarūpo kālaṅkato’ti. So abbhatīto kālaṅkato bhagavatā abyākato. Tassapissa sādhu veyyākaraṇaṃ bahujano pasīdeyya, tato gaccheyya sugatiṃ. Bhagavato kho pana sambodhi magadhesu. Yattha kho pana bhagavato sambodhi magadhesu, kathaṃ tatra bhagavā māgadhake paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu na byākareyya. Bhagavā ce kho pana māgadhake paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu na byākareyya, dīnamanā tenassu māgadhakā paricārakā; yena kho panassu dīnamanā māgadhakā paricārakā kathaṃ te bhagavā na byākareyyā’’ti?

၂၇၆. အထ ခေါ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ ဧတဒဟောသိ – ''ဣမေ ခေါ ပနာပိ အဟေသုံ မာဂဓကာ ပရိစာရကာ ဗဟူ စေဝ ရတ္တညူ စ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ။ သုညာ မညေ အင်္ဂမဂဓာ အင်္ဂမာဂဓကေဟိ ပရိစာရကေဟိ အဗ္ဘတီတေဟိ ကာလင်္ကတေဟိ။ တေ ခေါ ပနာပိ အဟေသုံ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ သီလေသု ပရိပူရကာရိနော။ တေ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ဘဂဝတာ အဗျာကတာ; တေသမ္ပိဿ သာဓု ဝေယျာကရဏံ၊ ဗဟုဇနော ပသီဒေယျ၊ တတော ဂစ္ဆေယျ သုဂတိံ။ အယံ ခေါ ပနာပိ အဟောသိ ရာဇာ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ ဟိတော ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ နေဂမာနဉ္စေဝ ဇာနပဒါနဉ္စ။ အပိဿုဒံ မနုဿာ ကိတ္တယမာနရူပါ ဝိဟရန္တိ – 'ဧဝံ နော သော ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ သုခါပေတွာ ကာလင်္ကတော၊ ဧဝံ မယံ တဿ ဓမ္မိကဿ ဓမ္မရညော ဝိဇိတေ ဖာသု ဝိဟရိမှာ'တိ။ သော ခေါ ပနာပိ အဟောသိ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နော ဓမ္မေ ပသန္နော သံဃေ ပသန္နော သီလေသု ပရိပူရကာရီ။ အပိဿုဒံ မနုဿာ ဧဝမာဟံသု – 'ယာဝ မရဏကာလာပိ ရာဇာ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော ဘဂဝန္တံ ကိတ္တယမာနရူပေါ ကာလင်္ကတော'တိ။ သော အဗ္ဘတီတော ကာလင်္ကတော ဘဂဝတာ အဗျာကတော။ တဿပိဿ သာဓု ဝေယျာကရဏံ ဗဟုဇနော ပသီဒေယျ၊ တတော ဂစ္ဆေယျ သုဂတိံ။ ဘဂဝတော ခေါ ပန သမ္ဗောဓိ မဂဓေသု။ ယတ္ထ ခေါ ပန ဘဂဝတော သမ္ဗောဓိ မဂဓေသု၊ ကထံ တတြ ဘဂဝါ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု န ဗျာကရေယျ။ ဘဂဝါ စေ ခေါ ပန မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု န ဗျာကရေယျ၊ ဒီနမနာ တေနဿု မာဂဓကာ ပရိစာရကာ; ယေန ခေါ ပနဿု ဒီနမနာ မာဂဓကာ ပရိစာရကာ ကထံ တေ ဘဂဝါ န ဗျာကရေယျာ''တိ?

276.Then the Venerable Ānanda thought thus:

“But there have been those followers (of the Doctrine) of Magadha who have died and passed away and many of whom were of long standing (as adherents of the Doctrine). It might be thought that there were entirely no Anga and Magadha adherents (of the Doctrine) amongst those in the Anga country and the Magadha country who have died and passed away. In fact,

they (the adherents) had great reverence for the Buddha, great reverence for the Dhamma and great reverence for the Samgha, and they practised fully the moral conduct (Sīla). (But) the Exalted One has not (yet) explained about (the next existence) of these adherents who have died and passed away. It would be good if there were an explanation about them also. Many people (hearing it), would have feelings of reverence, and from that, would pass on to the happy realms.

Then, too there was Seniya Bimbisāra, King of Magadha, Righteous Ruler who ruled by the principles of righteousness, and who worked for the benefit of brāhmins and householders, of townsmen and country-folk. Besides, people keep praising and honouring him, (saying): "That Righteous king, Ruler with righteousness is dead, having made us obtain well-being; we are thus able to live in ease and comfort in the kingdom of that Righteous king, Ruler with righteousness. "He too had great reverence for the Buddha, great revenence for the Dhamma, and great reverence for the Samghā, and practised fully the moral conduct. Besides, people say this: "Seniya Bimbisāra, King of
Magadha, died praising and honouring the Exalted One up to the time of his death.” The Exalted One has not (yet) explained about (the next existence) of that king who has died and passed away. It would be good if there were an explanation about him also. Many people, hearing it, would have feelings of reverence, and from that, would pass on to the happy realms.

"Moreover, the Exalted One attained Enlightement in Magadha (country). Why should not the Exalted One explain about the (place of) rebirths of the adherents from that very Magadha who have died and passed away. If the Exalted One does not explain about the (place of) rebirths of the adherents from Magadha, who have died and passed away, then those adherents from Magadha will become down-hearted and distressed. And since the adherents from Magadha would become down-hearted and
distressed, why should not be Bhagavā give the explanation?”

၂၇၆-။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ အကြံဖြစ်လေ၏-

''ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ဤမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် များလည်းများကုန်၏၊ ရှေးလည်း ကျကုန်၏၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းတို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော (အင်္ဂ, မဂဓ) တိုင်းရင်းသားတို့တွင် အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာများ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စင်စစ်သော် ကားထိုအင်္ဂ, မဂဓတိုင်းသားတို့သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုကြပေကုန်၏၊ သီလတို့၌ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ ရှိကြပေကုန်၏၊ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ထို သူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မမူ

သေးချေ။ ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကိုလည်း ဟောကြားပါမူ ကောင်းလေစွ၊ လူအများသည် ကြည်ညို၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လားရာ၏။

ထို့ပြင် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဤဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း နိဂုံးနှင့် ဇနပုဒ်သားတို့၏လည်း ကောင်းအကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်ပေ၏၊ ထို့ပြင်လည်း တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြု သောထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် 'ငါတို့အား ဤသို့ ချမ်းသာစေ၍ နတ်ရွာစံတော်မူလေ၏၊ တရား စောင့်သောထိုတရားမင်း၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါတို့သည် ဤသို့ ချမ်းသာစွာ နေကြရပေကုန်၏'ဟု လူတို့သည် (ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကို) ချီးမွမ်းလျက် ရှိကုန်၏။ ထို (ဗိမ္ဗိသာရမင်း) သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ကြည်ညိုပေ၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိပေ၏၊ ထို့ပြင် 'မဂဓတိုင်း ရှင် သေနိယမည်သောဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် သေခါနီးတိုင်အောင်ပင် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးလျက် နတ်ရွာစံလေသည်' ဟူ၍လည်း လူတို့ဆိုကုန်သေး၏၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားသော ထို (မင်း၏ အကြောင်းအရာ) ကို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူသေးချေ၊ ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာ ကိုလည်း ဟောကြားပါမူကောင်းလေစွ၊ လူအများသည် ကြည်ညို၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လား ရာ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို မဂဓတိုင်း၌ ရတော်မူ၏။ ယင်းမဂဓတိုင်း၌ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာသနည်း၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသောမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် မဟော ကြားဘဲနေငြားအံ့၊ ထို့ကြောင့် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အား ငယ်ကြကုန်ရာ၏။

ယင်းသို့ မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြရာသောအကြောင်းရှိပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့၏ အကြောင်းအရာကို အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာအံ့နည်း''ဟု (အကြံ ဖြစ်လေ၏)။

277. Idamāyasmā ānando māgadhake paricārake ārabbha eko raho anuvicintetvā rattiyā paccūsasamayaṃ paccuṭṭhāya yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi. Ekamantaṃ nisinno kho āyasmā ānando bhagavantaṃ etadavoca – ‘‘sutaṃ metaṃ, bhante – ‘bhagavā kira parito parito janapadesu paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu byākaroti kāsikosalesu vajjimallesu cetivaṃsesu kurupañcālesu majjhasūrasenesu – ‘‘asu amutra upapanno, asu amutra upapanno. Paropaññāsa nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā pañcannaṃ orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā opapātikā tattha parinibbāyino anāvattidhammā tasmā lokā. Sādhikā navuti nātikiyā

paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā rāgadosamohānaṃ tanuttā sakadāgāmino, sakideva imaṃ lokaṃ āgantvā dukkhassantaṃ karissanti. Sātirekāni pañcasatāni nātikiyā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpannā avinipātadhammā niyatā sambodhiparāyaṇāti. Tena ca nātikiyā paricārakā attamanā ahesuṃ pamuditā pītisomanassajātā bhagavato pañhaveyyākaraṇaṃ sutvā’’ti . Ime kho panāpi, bhante, ahesuṃ māgadhakā paricārakā bahū ceva rattaññū ca abbhatītā kālaṅkatā. Suññā maññe aṅgamagadhā aṅgamāgadhakehi paricārakehi abbhatītehi kālaṅkatehi. Te kho panāpi, bhante, ahesuṃ buddhe pasannā dhamme pasannā saṅghe pasannā sīlesu paripūrakārino, te abbhatītā kālaṅkatā bhagavatā abyākatā. Tesampissa sādhu veyyākaraṇaṃ, bahujano pasīdeyya, tato gaccheyya sugatiṃ. Ayaṃ kho panāpi, bhante, ahosi rājā māgadho seniyo bimbisāro dhammiko dhammarājā hito brāhmaṇagahapatikānaṃ negamānañceva jānapadānañca. Apissudaṃ manussā kittayamānarūpā viharanti – ‘evaṃ no so dhammiko dhammarājā sukhāpetvā kālaṅkato. Evaṃ mayaṃ tassa dhammikassa dhammaraññо vijite phāsu viharimhā’ti. So kho panāpi, bhante, ahosi buddhe pasanno dhamme pasanno saṅghe pasanno sīlesu paripūrakārī. Apissudaṃ manussā evamāhaṃsu – ‘yāva maraṇakālāpi rājā māgadho seniyo bimbisāro bhagavantaṃ kittayamānarūpo kālaṅkato’ti. So abbhatīto kālaṅkato bhagavatā abyākato; tassapissa sādhu veyyākaraṇaṃ, bahujano pasīdeyya, tato gaccheyya sugatiṃ. Bhagavato kho pana, bhante, sambodhi magadhesu. Yattha kho pana , bhante, bhagavato sambodhi magadhesu, kathaṃ tatra bhagavā māgadhake paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu na byākareyya? Bhagavā ce kho pana, bhante, māgadhake paricārake abbhatīte kālaṅkate upapattīsu na byākareyya dīnamanā tenassu māgadhakā paricārakā; yena kho panassu dīnamanā māgadhakā paricārakā kathaṃ te bhagavā na byākareyyā’’ti. Idamāyasmā ānando māgadhake paricārake ārabbha bhagavato sammukhā parikathaṃ katvā uṭṭhāyāsanā bhagavantaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pakkāmi.

၂၇၇. ဣဒမာယသ္မာ အာနန္ဒော မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ ဧကော ရဟော အနုဝိစိန္တေတွာ ရတ္တိယာ ပစ္စူသ သမယံ ပစ္စုဋ္ဌာယ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ; ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ – ‘‘သုတံ မေတံ၊ ဘန္တေ – ‘ဘဂဝါ ကိရ ပရိတော ပရိတော ဇနပဒေသု ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု ဗျာကရောတိ ကာသိကောသလေသု ဝဇ္ဇိမလ္လေသု စေတိဝံသေသု ကုရုပဉ္စာလေသု မဇ္ဈသူရသေနေသု – ‘‘အသု အမုတြ ဥပပန္နော၊ အသု အမုတြ ဥပပန္နော။ ပရောပညာသ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ပဉ္စန္နံ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ဩပပါတိကာ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိနော အနာဝတ္တိဓမ္မာ တသ္မာ လောကာ။ သာဓိကာ နဝုတိ နာတိကိ

ယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ ရာဂဒောသမောဟာနံ တနုတ္တာ သကဒာဂါမိနော၊ သကိဒေဝ ဣမံ လောကံ အာဂန္တွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ။ သာတိရေကာနိ ပဉ္စသတာနိ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ သောတာပန္နာ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာတိ။ တေန စ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ အတ္တမနာ အဟေသုံ ပမုဒိတာ ပီတိသောမနဿဇာတာ ဘဂဝတော ပဉှဝေယျာကရဏံ သုတွာ''တိ ။ ဣမေ ခေါ ပနာပိ၊ ဘန္တေ၊ အဟေသုံ မာဂဓကာ ပရိစာရကာ ဗဟူ စေဝ ရတ္တညူ စ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ။ သုညာ မညေ အင်္ဂမဂဓာ အင်္ဂမာဂဓကေဟိ ပရိစာရကေဟိ အဗ္ဘတီတေဟိ ကာလင်္ကတေဟိ။ တေ ခေါ ပနာပိ၊ ဘန္တေ၊ အဟေသုံ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သင်္ဃေ ပသန္နာ သီလေသု ပရိပူရကာရိနော၊ တေ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ ဘဂဝတာ အဗျာကတာ။ တေသမ္ပိဿ သာဓု ဝေယျာကရဏံ၊ ဗဟုဇနော ပသီဒေယျ၊ တတော ဂစ္ဆေယျ သုဂတိံ။ အယံ ခေါ ပနာပိ၊ ဘန္တေ၊ အဟောသိ ရာဇာ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ ဟိတော ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ နေဂမာနဉ္စေဝ ဇာနပဒာနဉ္စ။ အပိဿုဒံ မနုဿာ ကိတ္တယမာနရူပါ ဝိဟရန္တိ – 'ဧဝံ နော သော ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ သုခါပေတွာ ကာလင်္ကတော။ ဧဝံ မယံ တဿ ဓမ္မိကဿ ဓမ္မရညော ဝိဇိတေ ဖာသု ဝိဟရိမှာ'တိ။ သော ခေါ ပနာပိ၊ ဘန္တေ၊ အဟောသိ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နော ဓမ္မေ ပသန္နော သင်္ဃေ ပသန္နော သီလေသု ပရိပူရကာရီ။ အပိဿုဒံ မနုဿာ ဧဝမာဟံသု – 'ယာဝ မရဏကာလာပိ ရာဇာ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော ဘဂဝန္တံ ကိတ္တယမာနရူပေါ ကာလင်္ကတော'တိ။ သော အဗ္ဘတီတော ကာလင်္ကတော ဘဂဝတာ အဗျာကတော; တဿပိဿ သာဓု ဝေယျာကရဏံ၊ ဗဟုဇနော ပသီဒေယျ၊ တတော ဂစ္ဆေယျ သုဂတိံ။ ဘဂဝတော ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ သမ္ဗောဓိ မဂဓေသု။ ယတ္ထ ခေါ ပန ၊ ဘန္တေ၊ ဘဂဝတော သမ္ဗောဓိ မဂဓေသု၊ ကထံ တတြ ဘဂဝါ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု န ဗျာကရေယျ? ဘဂဝါ စေ ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အဗ္ဘတီတေ ကာလင်္ကတေ ဥပပတ္တီသု န ဗျာကရေယျ ဒီနမနာ တေနဿု မာဂဓကာ ပရိစာရကာ; ယေန ခေါ ပနဿု ဒီနမနာ မာဂဓကာ ပရိစာရကာ ကထံ တေ ဘဂဝါ န ဗျာကရေယျာ''တိ။ ဣဒမာယသ္မာ အာနန္ဒော မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ ဘဂဝတော သမ္မုခါ ပရိကထံ ကတွာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ။

277.The Venerable Ānanda, having pondered, alone and in seclusion, over this matter concerning the adherents of Magadha, rose from his seat (at the end of night) towards dawn, and went to the Bhagavā. On getting to the Bhagavā, he paid homage to the Bhagavā and sat in a suitable place. The Venerable Ānanda, after seating himself in a suitable place, addressed the Bhagavā thus:

"Venerable Sir, I have heard this: It is said that the Bhagavā explained about the (place of) rebirths (states of existence) of those followers (of the Doctrine) who had died and passed away in the surrounding villages in (the countries of) Kāsi, Kosala, Vajji, Malla, Cetiya, Vamsa, Kuru, Pañcāla, Majjha and Surasēna. (The Bhagavā said:) "That person has been reborn in such and such a state of existence, that person has been reborn in such and such a state of existence.

More than fifty followers (of the Doctrine) from Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the five fetters which lead to (rebirth in) the lower (sensuous) realms have arisen spontaneously (in the Brāhma realm) and will realize Parinibbāna in that very realm, being Anāgāmīs (Never-Returners) with no possiībility of returning from that realm (to existence in any form or any other realm).

Over ninety followers (of the Doctrine) form Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, and the attenuation of attachment (rāga), ill will (dēsa) and bewilderment (mēha) are Sakadāgāmis, Once- Returners, who will make an end of dukkha, (the misery of the round of existence) after returning to this realm of human beings only once.

Over five hundred followers (of the Doctrine) form Nātika village who have died and passed away, after the complete destruction of the three (lower) fetters, are Sotāpannas, Stream-Enterers, who are safe form falling into realms of misery and suffering, assured of (a good destination) and of attaining the three higher levels of Insight (Magga).

Hearing the Bhagavā's way of answering the question the followers (of the Doctrine) from Nātika were very pleased, greatly delighted, and filled with joy and satisfaction.

"But, Venerable Sir, there have been those followers (of the Doctrine) of Magadha who have died and passed away and many of whom were of long standing (as adherents of the Doctrine). It might be thought that there were entirely no Anga and Magadha adherents who have died and passed away. In fact, Venerable Sir, they had great reverence for the Buddha, great reverence for the Dhamma (the Doctrine) and great reverence for the Samgha, and they practised fully the moral conduct (sīla) (But) the Exalted One has not (yet) explained about (the next existence) of these adherents who have died and passed away in death. It would be good if there were an explanation about them also. Many people (hearing it), would have feelings of reverence, and from that, would pass on to the happy realms.

Then, too there was Seniya Bimbisāra, King of Magadha, Righteous Ruler who ruled by the principles of righteousness, and who worked for the benefit of brāhmins and householders, of townsmen and country-folk. Besides, people keep praising and honouring him, (saying): "That Righteous king, Ruler with righteousness is dead, having made us obtain well-being; we are

thus able to live in ease and comfort in the kingdom of that Righteous king, Ruler with righteousness”. He too had great reverence for the Buddha, great revenence for the Dhamma, and great reverence for the Samgha, and practised fully the moral conduct. Besides, people say this: "Seniya Bimbisāra, King of Magadha, died praisīing and honouring the Exalted One up to the time of his death.” The Exalted One has not (yet) explained about (the next existence) of that king who has died and passed away. It would be good if there were an explanation about him also. Many people, hearing it, would have feelings of reverence, and from that, would pass on to the happy realms.

If the Exalted One does not explain about the (place of) rebirths of the adherents from Magadha, who have died and passed away, then those adherents from Magadha will become down-hearted and distressed. And since the adherents from Magadha would become down-hearted and distressed, why should not the Bhagavā give the explanation?”

And having made this indirect (hinting) speech to the Bhagavā (lit, in the presence of the Bhagavā) concerning the adherents of Magadha, the Venerable Ānanda rose from his seat, and paying homage to the Bhagavā, left respectfully (by keeping his right side to the Bhagavā).
၂၇၇။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ အကြံဖြစ်လေ၏-

''အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤစကားကို ကြားရပါ၏၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို

--
(မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယ တိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း မစ္ဆ တိုင်း သုရသေနတိုင်းတို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏ ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏'ဟု (ဟောကြားတော်မူ၏)၊ ကွယ်လွန်စုတေ သွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည် အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာ ဘုံ၌ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေ နေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိ သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း

'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာ လာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘော မရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူသည်ကို ကြားသိကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက်ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ဤမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည်စင်စစ် များလည်း များပါကုန်၏၊ ရေးလည်း ကျပါကုန်၏၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းတို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အင်္ဂ, မဂဓတိုင်းရင်းသားတို့တွင် အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာများ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား စင်စစ်သော်ကား ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုကြပါကုန်၏၊ ့သီလ တို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိကြပါကုန်၏၊ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူသေးချေ၊ ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကိုလည်း ဟောကြားပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ လူအများသည် ကြည်ညို၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လားရာပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့ပြင် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည် သောဤဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း ပုဏ္ဏားနှင့်သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း နိဂုံးနှင့်ဇနပုဒ်သားတို့၏လည်း ကောင်းအကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်ပါပေ၏။

ထို့ပြင်လည်း တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် 'ငါတို့အား ဤသို့ချမ်းသာစေ၍ နတ်ရွာစံတော်မူလေ၏၊ တရားစောင့်သော ထိုတရားမင်း၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါတို့သည် (ဤသို့) ချမ်းသာစွာ နေကြရပေကုန်၏'ဟု လူတို့သည် (ထိုမင်းကို) ချီးမွမ်းလျက် ရှိပါကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား ထို (ဗိမ္ဗိသာရမင်း) သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုပါပေ၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာကျင့်လေ့ရှိပါပေ၏။

ထို့ပြင် 'မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် သေခါနီးတိုင်အောင်ပင် မြတ်စွာဘုရား ကိုချီးကျူးလျက် နတ်ရွာစံလေသည်ဟူ၍လည်း လူတို့ ဆိုပါကုန်သေး၏၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားသော ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူရသေးပါ၊ ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာကိုလည်း ဟောကြားပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ လူအများလည်း ကြည်ညို၍ ကောင်းသောဂတိသို့လားရာပါ၏။

--

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို မဂဓတိုင်း၌ ရတော်မူပါ၏၊ အသျှင်ဘုရားယင်းမဂဓ တိုင်း၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာပါသနည်း။ အသျှင်ဘုရားကွယ်လွန်စုတေသွားကြ သော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောကြားဘဲ နေတော်မူငြားအံ့၊ ထို့ကြောင့် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြကုန်ရာ ပါ၏။

ယင်းသို့ မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြရာသော အကြောင်းရှိပါလျက် ထို သူတို့၏ အကြောင်းအရာကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာပါသနည်း''ဟု (လျှောက်၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌ ဤသွယ်ဝိုက်သော စကားကို လျှောက်ထားပြီးသော် နေရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး ပြီးလျှင် အရိုအသေပြုကာ ဖဲခွါသွားလေ၏။

278. Atha kho bhagavā acirapakkante āyasmante ānande pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya nātikaṃ piṇḍāya pāvisi. Nātike piṇḍāya caritvā pacchābhattaṃ piṇḍapātapaṭikkanto pāde pakkhāletvā giñjakāvasathaṃ pavisitvā māgadhake paricārake ārabbha aṭṭhiṃ katvā manasikatvā sabbaṃ cetasā samannāharitvā paññatte āsane nisīdi – ‘‘gatiṃ nesaṃ jānissāmi abhisamparāyaṃ, yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’’ti. Addasā kho bhagavā māgadhake paricārake ‘‘yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’’ti. Atha kho bhagavā sāyanhasamayaṃ paṭisallānā vuṭṭhito giñjakāvasathā nikkhamitvā vihārapacchāyāyaṃ paññatte āsane nisīdi.
၂၇၈. အထ ခေါ ဘဂဝါ အစိရပက္ကန္တေ အာယသ္မန္တေ အာနန္ဒေ ပုဗ္ဗဏှသမယံ နိဝါသေတွာ ပတ္တစီဝရမာဒာယ နာတိကံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ။ နာတိကေ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော ပါဒေ ပက္ခါလေတွာ ဂိဉ္ဇကာဝသထံ ပဝိသိတွာ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ အဋ္ဌိံ ကတွာ မနသိကတွာ သဗ္ဗံ စေတသာ သမန္နာဟရိတွာ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ – ‘‘ဂတိံ နေသံ ဇာနိဿာမိ အဘိသမ္ပရာယံ၊ ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’’တိ။ အဒ္ဒသာ ခေါ ဘဂဝါ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ ‘‘ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’’တိ။ အထ ခေါ ဘဂဝါ သာယနှသမယံ ပဋိသလ္လာနာ ဝုဋ္ဌိတော ဂိဉ္ဇကာဝသထာ နိက္ခမိတွာ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ။

278.Then, the Bhagavā, not long after the Venerable Ānanda had left, made ready (by re-arranging his robes) in the morning, and taking almsbowl and (upper) robe, entered Nātika (village) for alms-food. Having made his alms-round in Nātika, and having returned from the alms-gathering after his meal, he entered the brick monastery after washing his feet and sat down on the seat prepared for him, making as his object the understanding of, fixing his mind on, and concentrating all his thoughts on, the matter concerning the Magadha adherents, (saying to himself) "I will find out their destination, their state after death, where these good people have passed on and what their condition of rebirth is." And the Bhagavā saw the Magadha adherents, where these good people had passed on and what their state after death (in their next rebirth) was. Then in the evening time the Bhagavā rose from his solitary retirement, came out of the brick monastery, and sat down on the prepared seat in the shade of the monastery.

၂၇၈။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာ ဖဲခွါသွား၍ မကြာမီပင် နံနက်အချိန်၌ (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် နာတိကရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏၊ နာတိကရွာ၌ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော် ခြေတော်တို့ကို ဆေးကြော၍ အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ''ထို သူတော်ကောင်းတို့၏ လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့''ဟု လိုလားလျက်နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ခင်းထားသော နေရာ၌ထိုင်နေတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ''မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာဖြစ်ကုန်သော ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည် ယင်းသို့ လားရာဂတိ ရောက်ရာ ဘဝရှိကုန်၏''ဟု မြင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ညနေချမ်းအချိန် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေရာမှ ထတော်မူ၍အုတ်တိုက်ကျောင်းမှ ထွက်တော်မူပြီးလျှင် ကျောင်းရိပ်ဝယ် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

279. Atha kho āyasmā ānando yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi. Ekamantaṃ nisinno kho āyasmā ānando bhagavantaṃ etadavoca – ''upasantapadisso bhante bhagavā bhātiriva bhagavato mukhavaṇṇo vippasannattā indriyānaṃ. Santena nūnajja bhante bhagavā vihārena vihāsī''ti? ''Yadeva kho me tvaṃ, ānanda, māgadhake paricārake ārabbha sammukhā parikathaṃ katvā uṭṭhāyāsanā pakkanto, tadevāhaṃ nātike piṇḍāya caritvā pacchābhattaṃ piṇḍapātapaṭikkanto pāde pakkhāletvā giñjakāvasathaṃ pavisitvā māgadhake paricārake ārabbha aṭṭhiṃ katvā

manasikatvā sabbaṃ cetasā samannāharitvā paññatte āsane nisīdiṃ – ‘gatiṃ nesaṃ jānissāmi abhisamparāyaṃ, yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’ti. Addasaṃ kho ahaṃ, ānanda, māgadhake paricārake ‘yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’’’ti.

၂၇၉. အထ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ; ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ – ‘‘ဥပသန္တပဒိဿော ဘန္တေ ဘဂဝါ ဘာတိရိဝ ဘဂဝတော မုခဝဏ္ဏော ဝိပ္ပသန္နတ္တာ ဣန္ဒြိယာနံ။ သန္တေန နူနဇ္ဇ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဝိဟာရေန ဝိဟာသီ’’တိ? ‘‘ယဒေဝ ခေါ မေ တွံ၊ အာနန္ဒ၊ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ သမ္မုခါ ပရိကထံ ကတွာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကန္တော၊ တဒေဝါဟံ နာတိကေ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော ပါဒေ ပက္ခါလေတွာ ဂိဉ္ဇကာဝသထံ ပဝိသိတွာ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ အဋ္ဌိံ ကတွာ မနသိကတွာ သဗ္ဗံ စေတသာ သမန္နာဟရိတွာ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိံ – ‘ဂတိံ နေသံ ဇာနိဿာမိ အဘိသမ္ပရာယံ၊ ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’တိ။ အဒ္ဒသံ ခေါ အဟံ၊ အာနန္ဒ၊ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ ‘ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’’’တိ။

279.Then the Venerable Ānanda approached the Bhagavā, and paying homage to the Bhagavā, seated himself at a suitable place and said thus to the Bhagavā:

Venerable Sir, the Bhagavā appears very calm and composed. Because of the clear faculties, the features (lit, the colours of the face) of the Bhagavā are radiant and pure. Venerable Sir, (I think) today the Bhagavā has been abiding in the tranquil state (of absorption in the Arahatta Phala).”

Ānanda, after making in my presence an indirect (hinting) speech concerning the adherents (to the Doctrine) of Magadha, you arose from your seat and left. (Soon after that) I made my alms-round in Nātika (village), and returned from the alms-gathering after my meal, and entering the brick monastery after washing my feet I sat down on the seat prepared for me, making as my object the understanding of, fixing my mind on, and concentrating all my thoughts on the matter concerning the Magadha adherents, (saying to myself) "I will find out their destination, their state after death, where those good people have passed on and what their condition of rebirth is. And Ānanda, I saw the Magadha adherents, where these good people have passed on and what their state after death (in their next rebiīrth) is.

၂၇၉။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏-

''အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော အသွင်အပြင်ရှိနေပါ၏၊ ဣန္ဒြေမြ ျား ကြည်လင်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော်အဆင်းသည် အလွန်ပင် တောက်ပတင့်တယ်နေ၏။ အ

သျှင်ဘုရား ယနေ့ မြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်သက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) သမာပတ် ဖြင့်နေတော်မူသည်''ဟု ထင်ပါသည် (ဟူ၍ လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သင်သည် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု ၍ ငါ၏ မျက်မှောက်၌ သွယ်ဝိုက်သော စကားကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် နေရာမှထကာ ဖဲခွါသွားခဲ့၏၊ (ထုိ့ိနောက်မကြာမီပင်) ငါသည် နာတိကရွာ၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော်ခြေတို့ကို ဆေး၍ အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကိုပင် အကြောင်းပြု၍ ''ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏ ထိုလားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့''ဟုလိုလားလျက် နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ခင်းထားသောနေရာ၌ ထိုင်နေခဲ့၏။

အာနန္ဒာ ငါသည် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ ''လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝတို့ကို တွေ့မြင်ရပေ၏''ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

Janavasabhayakkho ဇနဝသဘယက္ခေါ

(3) Discourse on The Deva Janavasabha ဇနဝသဘနတ်သား

280. ‘‘Atha kho, ānanda, antarahito yakkho saddamanussāvesi – ‘janavasabho ahaṃ bhagavā ; janavasabho ahaṃ sugatā’ti. Abhijānāsi no tvaṃ, ānanda, ito pubbe evarūpaṃ nāmadheyyaṃ sutaṃ yadidaṃ janavasabho’’ti?

‘‘Na kho ahaṃ, bhante, abhijānāmi ito pubbe evarūpaṃ nāmadheyyaṃ sutaṃ yadidaṃ janavasabhoti, api ca me, bhante, lomāni haṭṭhāni ‘janavasabho’ti nāmadheyyaṃ sutvā. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘na hi nūna so orako yakkho bhavissati yadidaṃ evarūpaṃ nāmadheyyaṃ supaññattaṃ yadidaṃ janavasabho’’ti. ‘‘Anantarā kho, ānanda, saddapātubhāvā uḷāravaṇṇo me yakkho sammukhe pāturahosi . Dutiyampi saddamanussāvesi – ‘bimbisāro ahaṃ bhagavā; bimbisāro ahaṃ sugatāti. Idaṃ sattamaṃ kho ahaṃ, bhante, vessavaṇassa mahārājassa sahabyataṃ upapajjāmi, so tato cuto manussarājā bhavituṃ pahomi.

Ito satta tato satta, saṃsārāni catuddasa;

Nivāsamabhijānāmi, yattha me vusitaṃ pure.

၂၈၀. ‘‘အထ ခေါ၊ အာနန္ဒ၊ အန္တရဟိတော ယက္ခော သဒ္ဒမနုဿာဝေသိ – ‘ဇနဝသဘော အဟံ ဘဂဝါ ; ဇနဝသဘော အဟံ သုဂတာ’တိ။ အဘိဇာနာသိ နော တွံ၊ အာနန္ဒ၊ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပံ နာမဓေယျံ သုတံ ယဒိဒံ ဇနဝသဘော’’တိ?

‘‘န ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ အဘိဇာနာမိ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပံ နာမဓေယျံ သုတံ ယဒိဒံ ဇနဝသဘောတိ၊ အပိ စ မေ၊ ဘန္တေ၊ လောမာနိ ဟဋ္ဌာနိ ‘ဇနဝသဘော’တိ နာမဓေယျံ သုတွာ။ တဿ မယှံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ – ‘န ဟိ နူန သော ဩရကော ယက္ခော ဘဝိဿတိ ယဒိဒံ ဝေရူပံ နာမဓေယျံ သုပညတ္တံ ယဒိဒံ ဇနဝသဘော’’တိ။ ‘‘အနန္တရာ ခေါ၊ အာနန္ဒ၊ သဒ္ဒပါတုဘာဝါ ဥဠာရဝဏ္ဏော မေ ယက္ခော သမ္မုခေ ပါတုရဟောသိ ။ ဒုတိယမ္ပိ သဒ္ဒမနုဿာဝေသိ – ‘ဗိမ္ဗိသာရော အဟံ ဘဂဝါ; ဗိမ္ဗိသာရော အဟံ သုဂတာတိ။ ဣဒံ သတ္တမံ ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ သော တတော စုတော မနုဿရာဇာ ဘဝိတုံ ပဟောမိ။

ဣတော သတ္တ တတော သတ္တ၊ သံသာရာနိ စတုဒ္ဒသ။

နိဝါသမဘိဇာနာမိ၊ ယတ္ထ မေ ဝုသိတံ ပုရေ။
280.Then, Ānanda, a (certain) deva (yakkhadeva) without making his appearance, made his voice heard, (crying out), “I am Janavasabha, O Bhagavā; I am Janavasabha, O Sugata!” Ānanda do you remember having heard formerly such name as Janavasabha?

"Venerable Sir, I do not remember having heard formerly such a name as Janavasabha. But, Venerable Sir, hearing the name "Janavasabha” makes my body-hairs stand on end. Venerable Sir, this thought occurs to me that someone bearing such a grand (lit, well designated) name as Janavasabha must be a high ranking (lit, cannot be an inferior) deva, yakkhadeva.”

Ānanda, immediatedly after the voice was heard, the yakkha appeared before me with a splendid semblance. For a second time he made his voice heard (crying out). "I am Bimbisāra, O Bhagavā; I am Bimbisāra, O Sugata!

Venerable Sīir, this is the seventh time I have become (lit, been reborn as) a companion of the great deva-king, Vessavana. I who passed away from there, as King Bimbisāra became a human king (manussarāja)

"(Verse) From here seven, and altogether up to fourteen rebirths in the round of existences, I remember the places (of existence) I have lived in formerly.”
၂၈၀။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ (တစ်ဦးသော) နတ်သည် ကိုယ်ထင်ရှားမပြဘဲ ''ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဇနဝသဘဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာ ဘုရား အကျွန်ုပ်

သည် ဇနဝသဘဖြစ်ပါသည်''ဟု (အသံကို ကြားစေ၏)။ အာနန္ဒာ သင်သည်ဤမှ ရှေး အခါ၌ 'ဇနဝသဘ' ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူးသည်ဟု အမှတ်ရပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤမှ ရှေးအခါ၌ ဇနဝသဘ ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူးသည်ဟုအမှတ်မရပါ၊ အသျှင်ဘုရား သို့သော်လည်း ''ဇနဝသဘ'' ဟူသော အမည်ကို ကြားသဖြင့် အကျွန်ုပ်အားကြက်သီးမွေးညင်းများ ထပါကုန်၏။ ''အသျှင်ဘုရား ဇနဝသဘဟု ဤသို့ ခံ့ညားသော အမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်ရသော ထိုနတ်သည် မြင့်မြတ်သော နတ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်''ဟု အကျွန်ုပ် ထင်မြင်မိပါ၏။

အာနန္ဒာ အသံပေါ်လာသည်မှ အခြားမဲ့၌ပင် အဆင်းသဏ္ဍာန် ခံ့ညားသော နတ်သည် ငါ၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားပေါ်လာပြီးလျှင် ''ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းဖြစ်ပါသည်''ဟု နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း အသံကို ကြားစေပြန်၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ရသည်မှာဤအကြိမ်သည် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ပါသည်၊ ထို (ဗိမ္ဗိသာရမင်းဘဝ) မှ စုတေခဲ့သော ထိုအကျွန်ုပ်သည်နတ်မင်း ဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ (သို့သော်လည်း)။

အကျွန်ုပ်သည် ဤ (နတ်ပြည်) မှ (စုတေ၍ လူ့ပြည်၌) ခုနစ်ဘဝ၊ ထို (လူ့ပြည်) မှ (စုတေ၍ ဤနတ်ပြည်၌) ခုနစ်ဘဝ၊ (ပေါင်း) တစ်ဆယ့်လေးဘဝတို့တိုင်တိုင် ရှေးအခါက အကျွန်ုပ်၏ နေခဲ့ဖူးရာဌာနကို အကျွန်ုပ် အမှတ်၁၇လျက် ရှိပါ၏။

281. ‘Dīgharattaṃ kho ahaṃ, bhante, avinipāto avinipātaṃ sañjānāmi, āsā ca pana me santiṭṭhati sakadāgāmitāyā’ti. ‘Acchariyamidaṃ āyasmato janavasabhassa yakkhassa, abbhutamidaṃ āyasmato janavasabhassa yakkhassa. ‘‘Dīgharattaṃ kho ahaṃ, bhante, avinipāto avinipātaṃ sañjānāmī’’ti ca vadesi, ‘‘āsā ca pana me santiṭṭhati sakadāgāmitāyā’’ti ca vadesi, kutonidānaṃ panāyasmā janavasabho yakkho evarūpaṃ uḷāraṃ visesādhigamaṃ sañjānātīti? Na aññatra, bhagavā, tava sāsanā, na aññatra, sugata, tava sāsanā; yadagge ahaṃ, bhante, bhagavati ekantikato abhippasanno, tadagge ahaṃ, bhante, dīgharattaṃ avinipāto avinipātaṃ sañjānāmi, āsā ca pana me santiṭṭhati sakadāgāmitāya. Idhāhaṃ, bhante, vessavaṇena mahārājena pesito virūḷhakassa mahārājassa santike kenacideva karaṇīyena addasaṃ bhagavantaṃ antarāmagge giñjakāvasathaṃ pavisitvā māgadhake paricārake ārabbha aṭṭhiṃ katvā manasikatvā sabbaṃ cetasā samannāharitvā nisinnaṃ –

‘‘gatiṃ nesaṃ jānissāmi abhisamparāyaṃ, yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’’ti. Anacchariyaṃ kho panetaṃ, bhante, yaṃ vessavaṇassa mahārājassa tassaṃ parisāyaṃ bhāsato sammukhā sutaṃ sammukhā paṭiggahitaṃ – ‘‘yaṃgatikā te bhavanto yaṃabhisamparāyā’’ti. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – bhagavantañca dakkhāmi, idañca bhagavato ārocessāmīti. Ime kho me, bhante, dvepaccayā bhagavantaṃ dassanāya upasaṅkamituṃ’.

၂၈၁. ‘ဒီဃရတ္တံ ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ အဝိနိပါတော အဝိနိပါတံ သဉ္ဇာနာမိ၊ အာသာ စ ပန မေ သန္တိဋ္ဌတိ သကဒါဂါမိတာယာ’တိ။ ‘အစ္ဆရိယမိဒံ အာယသ္မတော ဇနဝသဘဿ ယက္ခဿ၊ အဗ္ဘုတမိဒံ အာယသ္မတော ဇနဝသဘဿ ယက္ခဿ။ ‘‘ဒီဃရတ္တံ ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ အဝိနိပါတော အဝိနိပါတံ သဉ္ဇာနာမီ’’တိ စ ဝဒေသိ၊ ‘‘အာသာ စ ပန မေ သန္တိဋ္ဌတိ သကဒါဂါမိတာယာ’’တိ စ ဝဒေသိ၊ ကုတောနိဒါနံ ပနာယသ္မာ ဇနဝသဘော ယက္ခော ဧဝရူပံ ဥဠာရံ ဝိသေသာဓိဂမံ သဉ္ဇာနာတီတိ? န အညတြ၊ ဘဂဝါ၊ တဝ သာသနာ၊ န အညတြ ၊ သုဂတ၊ တဝ သာသနာ; ယဒဂ္ဂေ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ဘဂဝတိ ဧကန္တိကတော အဘိပ္ပသန္နော၊ တဒဂ္ဂေ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ဒီဃရတ္တံ အဝိနိပါတော အဝိနိပါတံ သဉ္ဇာနာမိ၊ အာသာ စ ပန မေ သန္တိဋ္ဌတိ သကဒါဂါမိတာယ။ ဣဓာဟံ၊ ဘန္တေ၊ ဝေဿဝဏေန မဟာရာဇေန ပေသိတော ဝိရူဠ္ဟကဿ မဟာရာဇဿ သန္တိကေ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန အဒ္ဒသံ ဘဂဝန္တံ အန္တရာမဂ္ဂေ ဂိဉ္ဇကာဝသထံ ပဝိသိတွာ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဘ အဋ္ဌိံ ကတွာ မနသိကတွာ သဗ္ဗံ စေတသာ သမန္နာဟရိတွာ နိသိန္နံ – ‘‘ဂတိံ နေသံ ဇာနိဿာမိ အဘိသမ္ပရာယံ၊ ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’’တိ။ အနစ္ဆရိယံ ခေါ ပနေတံ၊ ဘန္တေ၊ ယံ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ တဿံ ပရိသာယံ ဘာသတော သမ္မုခါ သုတံ သမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ – ‘‘ယံဂတိကာ တေ ဘဝန္တော ယံအဘိသမ္ပရာယာ’’တိ။ တဿ မယှံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ – ဘဂဝန္တဉ္စ ဒက္ခါမိ၊ ဣဒဉ္စ ဘဂဝတော အာရောစေဿာမီတိ။ ဣမေ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ ဒွေပစ္စယာ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ ဥပသင်္ကမိတုံ’။

281.Venerable Sir, for long there has been for me no (likelihood of) falling into (apāya), the realms of misery. I am aware that (having become a Sotāpanna) there is for me no (likelihood of) falling into (apāya), the realms of ruin and misery. But my longing to become a Sakadāgami remains strong. (Thus said the Janavasabha deva)

(The Bhagavā said): wonderful are these words (of yours), O Venerable Janavasabha yakkha! Marvellous are these words (of yours), O Venerable Janavasabha yakkha! You said “For long there has been no likelihood of falling into the realms of misery; I am aware that being a Sotāpanna, there is for me no likelihood of falling into the realms of ruin and misery. But, "My longing to become a Sakadāgāmī remains strong.”

From where (lit from what cause or condition) did the Venerable Janavasabha yakkha become aware of such a lofty specific attainment? (thus said the Bhagavā)

"None other than from your Teaching, O Bhagavā, none other than from your Teaching. O Sugata! From the time I came to believe absolutely and truly in the Bhagavā, on first seeing the Bhagavā, for long there has been for me no likelihood of falling into the realms of ruin and misery: I am aware that having become a Sotāpanna there is for me no likelihood of falling into the realms of ruin and misery; but my longing to become a Sakadagāmi remains strong.

"Venerable Sir, I was sent by the great Deva-king Vessavana to the great Deva-king Viruḷhaka on some business, and on the way I saw the Bhagavā enter the brick monastery and sit down, making as his object the understanding of, fixing his mind on, and concentrating all his thoughts on the matter concerning the Magadha adherents, (saying to himself) 'I will find out their course, their state after death, where those good people have passed on and what their condition of rebirth is. And what is
wonderful, Venerable Sir, is that I had heard and noted that great Deva king himself (lit in his very presence from his very mouth), had listened to that great deva-king himself say to that (deva) assembly "Those good people have gone to such a destination, have been reborn in such a state (of existence). Then I thought (to myself): 'I shall see the Bhagavā and shall inform him of this matter". Venerable Sir, for these two reasons, I have come to see the Bhagavā.
၂၈၁။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိ တော့ပါ၊ ့အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်နေသည်ကို သိပါသည်၊ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်၏အလို 'အာသာ' သည်ကား သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

''အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိတော့ပါ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်နေသည်ကို သိပါသည်'' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ''အကျွန်ုပ်၏အလို 'အာသာ' သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်'' ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုသောအသျှင်ဇနဝသဘ နတ်သား၏ ဤစကားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေ၏၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေ၏။

အသျှင်ဇနဝသဘနတ်သားသည် ဤသို့ မြင့်မြတ်သော တရားထူးကို အဘယ်မှ ရခဲ့ပါသနည်းဟူမူ-

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်နှင့် ကင်း၍ ရခဲ့သည် မဟုတ် ပါ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်နှင့် ကင်း၍ရခဲ့ သည်မဟုတ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် (မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာ ဖူးတွေ့လျက်) မြတ်စွာဘုရား၌ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အခါမှစ၍ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးအပါယ် သို့ ကျခြင်းမရှိတော့ ပါ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိပါ၏၊

--
သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်၏ အလို 'အာသာ' သည်ကား သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ဝိရုဠ္ဟကနတ်မင်းကြီးအထံသို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်လိုက်သဖြင့် (လာခဲ့ရာ) ခရီးအကြားဝယ် (မြတ်စွာဘုရားသည်) အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ''ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့''ဟု လိုလားလျက် နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ထိုင်နေတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တွေ့မြင်ရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အလွန်အံ့ဖွယ်ရာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်သည်မှာ ''ထို (မဂဓတိုင်းသား) သူတော်ကောင်းတို့သည် ယင်းသို့လားရာ ဂတိ ရောက်ရာဘဝ ရှိကုန်၏''ဟု ထို (နတ်) ပရိသတ်၌ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး ပြောဆိုသောစကားကို ကိုယ်တိုင် ကြားနာမှတ်သားလိုက်ရပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်အား ''မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ဖူးမြော်အံ့၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားအံ့''ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်လာပါ၏။

Devasabhā ဒေဝသဘာ

(4) Assembly of Devas နတ်သဘင်

282. ‘Purimāni , bhante, divasāni purimatarāni tadahuposathe pannarase vassūpanāyikāya puṇṇāya puṇṇamāya rattiyā kevalakappā ca devā tāvatiṃsā sudhammāyaṃ sabhāyaṃ sannisinnā honti sannipatitā. Mahatī ca dibbaparisā samantato nisinnā honti, cattāro ca mahārājāno catuddisā nisinnā honti. Puratthimāya disāya dhataraṭṭho mahārājā pacchimābhimukho nisinno hoti deve purakkhatvā; dakkhiṇāya disāya virūḷhako mahārājā uttarābhimukho nisinno hoti deve purakkhatvā; pacchimāya disāya virūpakkho mahārājā puratthābhimukho nisinno hoti deve purakkhatvā; uttarāya disāya vessavaṇo mahārājā dakkhiṇābhimukho nisinno hoti deve purakkhatvā . Yadā, bhante, kevalakappā ca devā tāvatiṃsā sudhammāyaṃ sabhāyaṃ sannisinnā honti sannipatitā, mahatī ca dibbaparisā samantato nisinnā honti, cattāro ca mahārājāno catuddisā nisinnā honti. Idaṃ nesaṃ hoti āsanasmiṃ; atha pacchā amhākaṃ āsanaṃ hoti. Ye te, bhante, devā bhagavati brahmacariyaṃ caritvā adhunūpapannā tāvatiṃsakāyaṃ, te aññe deve atirocanti vaṇṇena ceva yasasā ca. Tena sudaṃ, bhante, devā tāvatiṃsā attamanā honti pamuditā

pītisomanassajātā ‘‘dibbā vata bho kāyā paripūrenti, hāyanti asurakāyā’’ti. Atha kho, bhante, sakko devānamindo devānaṃ tāvatiṃsānaṃ sampasādaṃ viditvā imāhi gāthāhi anumodi –

‘‘Modanti vata bho devā, tāvatiṃsā sahindakā ;

Tathāgataṃ namassantā, dhammassa ca sudhammataṃ.

Nave deve ca passantā, vaṇṇavante yasassine ;

Sugatasmiṃ brahmacariyaṃ, caritvāna idhāgate.

Te aññe atirocanti, vaṇṇena yasasāyunā;

Sāvakā bhūripaññassa, visesūpagatā idha.

Idaṃ disvāna nandanti, tāvatiṃsā sahindakā;

Tathāgataṃ namassantā, dhammassa ca sudhammata’’nti.

‘Tena sudaṃ, bhante, devā tāvatiṃsā bhiyyosomattāya attamanā honti pamuditā pītisomanassajātā ‘‘dibbā vata, bho, kāyā paripūrenti, hāyanti asurakāyā’’ti. Atha kho, bhante, yenatthena devā tāvatiṃsā sudhammāyaṃ sabhāyaṃ sannisinnā honti sannipatitā, taṃ atthaṃ cintayitvā taṃ atthaṃ mantayitvā vuttavacanāpi taṃ cattāro mahārājāno tasmiṃ atthe honti. Paccānusiṭṭhavacanāpi taṃ cattāro mahārājāno tasmiṃ atthe honti, sakesu sakesu āsanesu ṭhitā avipakkantā.

Te vuttavākyā rājāno, paṭiggayhānusāsaniṃ;

Vippasannamanā santā, aṭṭhaṃsu samhi āsaneti.
၂၈၂. ‘ပုရိမာနိ ၊ ဘန္တေ၊ ဒိဝသာနိ ပုရိမတရာနိ တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ ဝဿူပနာယိကာယ ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏ
မာယ ရတ္တိယာ ကေဝလကပ္ပါ စ ဒေဝါ တာဝတိံသာ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ သန္နိသိန္နာ ဟောန္တိ သန္နိပတိတာ။ မဟ
တီ စ ဒိဗ္ဗပရိသာ သမန္တတော နိသိန္နာ ဟောန္တိ၊ စတ္တာရော စ မဟာရာဇာနော စတုဒ္ဒိသာ နိသိန္နာ ဟောန္တိ။ ပုရတ္ထိ

မာယ ဒိသာယ ဓတရဋ္ဌော မဟာရာဇာ ပစ္စိမာဘိမုခေါ နိသိန္နော ဟောတိ ဒေဝေ ပုရက္ခတွာ; ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ ဝိရူဠှကော မဟာရာဇာ ဥတ္တရာဘိမုခေါ နိသိန္နော ဟောတိ ဒေဝေ ပုရက္ခတွာ; ပစ္စိမာယ ဒိသာယ ဝိရူပက္ခေါ မဟာရာဇာ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ နိသိန္နော ဟောတိ ဒေဝေ ပုရက္ခတွာ; ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ ဒက္ခိဏာဘိမုခေါ နိသိန္နော ဟောတိ ဒေဝေ ပုရက္ခတွာ ။ ယဒါ၊ ဘန္တေ၊ ကေဝလကပ္ပါ စ ဒေဝါ တာဝတိံသာ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ သန္နိသိန္နာ ဟောန္တိ သန္နိပတိတာ၊ မဟတီ စ ဒိဗ္ဗပရိသာ သမန္တတော နိသိန္နာ ဟောန္တိ၊ စတ္တာရော စ မဟာရာဇာနော စတုဒ္ဒိသာ နိသိန္နာ ဟောန္တိ။ ဣဒံ နေသံ ဟောတိ အာသနသ္မိံ; အထ ပစ္ဆာ အမှာကံ အာသနံ ဟောတိ။ ယေ တေ၊ ဘန္တေ၊ ဒေဝါ ဘဂဝတိ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတွာ အဓုနူပပန္နာ တာဝတိံသကာယံ၊ တေ အညေ ဒေဝေ အတိရောစန္တိ ဝဏ္ဏေန စေဝ ယသသာ စ။ တေန သုဒံ၊ ဘန္တေ၊ ဒေဝါ တာဝတိံသာ အတ္တမနာ ဟောန္တိ ပမုဒိတာ ပီတိသောမနဿဇာတာ ''ဒိဗ္ဗာ ဝတ ဘော ကာယာ ပရိပူရေန္တိ၊ ဟာယန္တိ အသုရကာယာ''တိ။ အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ သမ္ပသာဒံ ဝိဒိတွာ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ အနုမောဒိ –

''မောဒန္တိ ဝတ ဘော ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာ သဟိန္ဒကာ ။

တထာဂတံ နမဿန္တာ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတံ။

နဝေ ဒေဝေ စ ပဿန္တာ၊ ဝဏ္ဏဝန္တေ ယသဿိနေ ။

သုဂတသ္မိံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ စရိတွာန ဣဓာဂတေ။

တေ အညေ အတိရောစန္တိ၊ ဝဏ္ဏေန ယသသာယုနာ။

သာဝကာ ဘူရိပညဿ၊ ဝိသေသူပဂတာ ဣဓ။

ဣဒံ ဒိသွာန နန္ဒန္တိ၊ တာဝတိံသာ သဟိန္ဒကာ။

တထာဂတံ နမဿန္တာ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတ''န္တိ။

'တေန သုဒံ၊ ဘန္တေ၊ ဒေဝါ တာဝတိံသာ ဘိယ္យောသောမတ္တာယ အတ္တမနာ ဟောန္တိ ပမုဒိတာ ပီတိသောမနဿဇာတာ ''ဒိဗ္ဗာ ဝတ၊ ဘော၊ ကာယာ ပရိပူရေန္တိ၊ ဟာယန္တိ အသုရကာယာ''တိ။ အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ယေနတ္ထေန ဒေဝါ တာဝတိံသာ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ သန္နိသိန္နာ ဟောန္တိ သန္နိပတိတာ၊ တံ အတ္ထံ စိန္တယိတွာ တံ အတ္ထံ မန္တယိတွာ

ဝုတ္တာဝစနာပိ တံ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော တသ္မိံ အတ္ထေ ဟောန္တိ။ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာပိ တံ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော တသ္မိံ အတ္ထေ ဟောန္တိ၊ သကေသု သကေသု အာသနေသု ဌိတာ အဝိပက္ကန္တာ။

တေ ဝုတ္တဝါကျာ ရာဇာနော၊ ပဋိဂ္ဂယှာနုသာသနိံ။

ဝိပ္ပသန္နမနာ သန္တာ၊ အဋ္ဌံသု သမှိ အာသနေတိ။

282. In times past, Venerable Sir, in times long past on the full-moon night of the fifteenth day, at the end of the hot season, being an Uposatha Precept-Observance Day, of the month marking the commencement of the Retreat or Residence Period of the rainy season, all Tāvatimsā devas were assembled together in the Sudhamma Hall. A multitude of devas were also seated all around.

The four great Deva-kings were also seated at four cardinal points. The Dhatarattha Deva-king from the east sat facing west, looking at the devas. The Viruḷhaka Deva-king from the south sat facing north, looking at the devas. The Virūpakkha Deva-king from the west sat facing east, looking at the Devas and Vessavaṇa Deva-king from the north sat facing south, looking at the devas.

"Venerable Sir, thus when all the Tāvatimsā devas had assembled together in harmony in the Sudhamma assembly Hall, when a multitude of devas were also seated all round, and when the four Great Deva-kings had taken their seats at the four cardinal points, we took our seats behind them.

"Venerable Sir, those devas who arose (i.e became devas) in the Tāvatimsā deva realm only recently after leading the life of purity (brahmacariya) according to the Teaching of the Bhagavā
were more splendid than the other devas in appearance (lit colour) and in (the size of their) retinue. Because of that Venerable Sir, the Tāvatimsā devas were pleased, delighted and filled with joy and satisfaction, (saying) "Indeed, Sirs, the body (i.e, host of devas) has become more full and teeming (whilst) the body of the Asurās! has been diminished."

"Then, Venerable Sir, Sakka, king of the devas, knowing the satisfaction of Tāvatimsā devas, expressed his joyful appreciation in these verses:

Indeed, Sirs, on seeing the new devas who have reached this (Tāvatimsā realm) after leading

the life of purity in accordance with the Teaching of the Sugata (i.e the Buddha), and who are possessed of splendid appearances and large retinues, the Tāvatimsā devas together with Sakka bow down in homage to the Tathāgata and to the Dhamma as excellent Doctrine, and rejoice. (First two verses
combined above)

The disciples of the Bhagavā(lit. of Him Massively wise), who have reached here (i.e, this deva realm) with extraordinary destination exceed other devas in (splendour of) appearance, (largeness of) retinue, and length of life. On seeing this, the Tāvatimsā devas with Sakka bow down in homage to the
Tathāgata and the Dhamma as excellent Doctrine, and are pleased.

"Venerable Sir, because of that (expression of joyful appreciation of Sakka) the Tāvatimsā devas were beyond measure pleased, delighted and filled with joy and satisfaction, (saying) “Indeed, Sirs, the body (i.e.the host, the mass) of devas has become more full and teeming, (whilst) the body of the Asurās has been diminished.'

“Vernerable Sir, after the matter for which the Tāvatimsā devas had assembled in the Sudhamma Assembly Hall had been considered and discussed, and (although) the four Great Deva-
kings had received instructions and further directives on that matter, they did not leave, but remained in their respective places.

(Verse) Those four Great Deva-kings, having received instructions and further directives, were filled with extraordinary happiness and remained tranquil in their own places.
၂၈၂။ အသျှင်ဘုရား ယခင့်ယခင် ကာလက ဥတု, လတို့ပြည့်ရာ ဝါဆိုလပြည့် တစ်ဆယ့်ငါးရက် မြောက် ဥပုသ်နေ့ညဉ့်၌ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ်စည်းဝေးနေပါကုန်၏၊ များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ ထိုင်နေပါကုန်၏၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြပါကုန်၏၊ အရှေ့အရပ်မှဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးသည် အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ တောင်အရပ်မှ ဝိရူဠှကနတ်မင်းကြီးသည် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက်ထိုင်နေပါ၏၊ အနောက်အရပ်မှ ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို့ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ မြောက်အရပ်မှ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာနတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ယင်းသို့ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ် စည်းဝေးနေကြလျက် များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ထိုင်နေကြလျက် နတ်မင်းကြီး

လေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြသောအခါထိုနတ်မင်းကြီးတို့ နေရာ၏ နောက်၌ အကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်နေရပါ၏။

--

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၍ တာဝတိံသာနတ် ပြည်၌ယခုမှ ဖြစ်လာကြသော နတ်တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရား ထို့ကြောင့်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ''အချင်းတို့ အသုရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ပြည့်နှက်စည်ကားလာပေကုန်စွတကား''ဟု ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကိုသိ၍ ဤ ဂါထာဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြားပါ၏-

''အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤတာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်လာသော အဆင်း အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော နတ် အသစ်တို့ကို တွေ့မြင်ကြရ၍သိကြားမင်းနှင့် တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏တရားကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း ချီးကျူးကုန်လျက် ဝမ်းမြောက်ပေကုန်စွတကား။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာကုန် သောထိုနတ်အသစ်တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်တင့်တယ် ပေကုန်၏။

ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ်ကို လည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြပေကုန်၏''ဟု ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို (သိကြားမင်း၏ ဝမ်းမြောက်စကား)ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ''အချင်း တို့အသူရာ အပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက် စည်ကားပေကုန်စွတကား''ဟု အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့ စည်းဝေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကိစ္စကို စဉ်းစားဆွေးနွေးပြီးဖြစ်သဖြင့် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မိန့်မှာချက် နောက်ထပ်ညွှန်ကြားချက်များကို ခံယူပြီးလျှင် ဖဲခွါမသွားကြသေးဘဲ၁ မိမိ မိမိတို့နေရာတို့၌ တည်လျက် ရှိ

ကုန်၏။ မိန့်မှာချက်ကို ရရှိပြီးသော ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် နောက်ထပ် ညွှန်ကြားချက်ကိုလည်း ခံယူကြကုန်ပြီး၍ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြည်နူးကာ မိမိတို့ နေရာ၌ ငြိမ်သက်စွာ တည်လျက်ရှိကုန်၏။

283. 'Atha kho, bhante, uttarāya disāya uḷāro āloko sañjāyi, obhāso pāturahosi atikkammeva devānaṃ devānubhāvaṃ. Atha kho, bhante, sakko devānamindo deve tāvatiṃse āmantesi – ''yathā kho, mārisā, nimittāni dissanti, uḷāro āloko sañjāyati, obhāso pātubhavati, brahmā pātubhavissati. Brahmuno hetaṃ pubbanimittaṃ pātubhāvāya yadidaṃ āloko sañjāyati obhāso pātubhavatīti.

''Yathā nimittā dissanti, brahmā pātubhavissati;

Brahmuno hetaṃ nimittaṃ, obhāso vipulo mahā''ti.
၂၈၃. 'အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဥဠာရော အာလောကော သဉ္ဇာယိ၊ ဩဘာသော ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္မေဝ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝံ။ အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ – ''ယထာ ခေါ၊ မာရိသာ၊ နိမိတ္တာနိ ဒိဿန္တိ၊ ဥဠာရော အာလောကော သဉ္ဇာယတိ၊ ဩဘာသော ပါတုဘဝတိ၊ ဗြဟ္မာ ပါတုဘဝိဿတိ။ ဗြဟ္မုနော ဟေတံ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ ပါတုဘာဝါယ ယဒိဒံ အာလောကော သဉ္ဇာယတိ ဩဘာသော ပါတုဘဝတီတိ။

''ယထာ နိမိတ္တာ ဒိဿန္တိ၊ ဗြဟ္မာ ပါတုဘဝိဿတိ။

ဗြဟ္မုနော ဟေတံ နိမိတ္တံ၊ ဩဘာသော ဝိပုလော မဟာ''တိ။
283. "Venerable Sir, then at that time a great effulgence of light, a radiance exceeding (in brightness) the celestial light due to the power of the devas, appeared from the north. Then, Venerable Sir, Sakka, king of the devas, said to the Tāvatimsā devas, 'Sir, signs are to be seen; there is a great effulgence of
light; a radiance has appeared; (therefore) a Brahmā will certainly appear; this occurrence of light, this appearance of radiance is a portent of the appearance of Brahmā.

(Verse) When these portents are seen, a Brahmā will appear; this great, extensive light is a sign of (the appearance of) a Brahmā.
၂၈၃။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခိုက်ဝယ် နတ်တို့၏ အာနုဘော်အလင်းရောင်ကို ကျော်လွန်၍ ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် မြောက်အရပ်မှ ထွက်ပေါ်လာပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင်သိကြားမင်း သည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို မိန့်ဆိုပါ၏။

''အချင်းတို့ (ဗြဟ္မာထင်ရှားပေါ်လာရန်) ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏၊ ကြီးကျယ်သောအလင်းရောင်သည် ထွက်ပေါ်လာ၏၊ (သို့ဖြစ်၍) ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ဤအလင်းရောင်ထွက်ပေါ်လာခြင်းသည် ဗြဟ္မာထင်ရှားပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်သည်''ဟု (မိန့်ဆိုပါ၏)။

ရှေ့ပြေး နိမိတ်တို့ထင်သောကြောင့် ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ကြီးမား ပြန့်ကျယ်သောဤ အလင်းရောင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဗြဟ္မာပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေး နိမိတ်ပေတည်း။

Sanaṅkumārakathā သနင်္ကုမာရကထာ
(5) The Sanankumāra Brahmā သနင်္ကုမာရ ဗြဟ္မာမင်း အကြောင်း

284. ‘Atha kho, bhante, devā tāvatiṃsā yathāsakesu āsanesu nisīdiṃsu – ‘‘obhāsametaṃ ñassāma, yaṃvipāko bhavissati, sacchikatvāva naṃ gamissāmā’’ti. Cattāropi mahārājāno yathāsakesu āsanesu nisīdiṃsu – ‘‘obhāsametaṃ ñassāma yaṃvipāko bhavissati, sacchikatvāva naṃ gamissāmā’’ti. Idaṃ sutvā devā tāvatiṃsā ekaggā samāpajjiṃsu – ‘‘obhāsametaṃ ñassāma, yaṃvipāko bhavissati, sacchikatvāva naṃ gamissāmā’’ti.

‘Yadā, bhante, brahmā sanaṅkumāro devānaṃ tāvatiṃsānaṃ pātubhavati, oḷārikaṃ attabhāvaṃ abhinimminitvā pātubhavati. Yo kho pana, bhante, brahmuno pakativaṇṇo anabhisambhavanīyo so devānaṃ tāvatiṃsānaṃ cakkhupathasmiṃ. Yadā, bhante, brahmā sanaṅkumāro devānaṃ tāvatiṃsānaṃ pātubhavati , so aññe deve atirocati vaṇṇena ceva yasasā ca. Seyyathāpi, bhante, sovaṇṇo viggaho mānusaṃ viggahaṃ atirocati; evameva kho, bhante, yadā brahmā sanaṅkumāro devānaṃ tāvatiṃsānaṃ pātubhavati, so aññe deve atirocati vaṇṇena ceva yasasā ca. Yadā, bhante, brahmā sanaṅkumāro devānaṃ tāvatiṃsānaṃ pātubhavati, na tassaṃ parisāyaṃ koci devo abhivādeti vā paccuṭṭheti vā āsanena vā nimanteti. Sabbeva tuṇhībhūtā pañjalikā pallaṅkena nisīdanti – ‘‘yassadāni devassa pallaṅkaṃ icchissati brahmā sanaṅkumāro, tassa devassa pallaṅke nisīdissatī’’ti.

‘Yassa kho pana, bhante, devassa brahmā sanaṅkumāro pallaṅke nisīdati, uḷāraṃ so labhati devo vedapaṭilābhaṃ; uḷāraṃ so labhati devo somanassapaṭilābhaṃ. Seyyathāpi, bhante, rājā khattiyo muddhāvasitto adhunābhisitto rajjena, uḷāraṃ so labhati vedapaṭilābhaṃ, uḷāraṃ so labhati somanassapaṭilābhaṃ. Evameva kho, bhante, yassa devassa brahmā sanaṅkumāro

pallaṅke nisīdati, uḷāraṃ so labhati devo vedapaṭilābhaṃ, uḷāraṃ so labhati devo somanassapaṭilābhaṃ. Atha , bhante, brahmā sanaṅkumāro oḷārikaṃ attabhāvaṃ abhinimminitvā kumāravaṇṇī hutvā pañcasikho devānaṃ tāvatiṃsānaṃ pāturahosi. So vehāsaṃ abbhuggantvā ākāse antalikkhe pallaṅkena nisīdi. Seyyathāpi, bhante, balavā puriso supaccatthate vā pallaṅke same vā bhūmibhāge pallaṅkena nisīdeyya; evameva kho, bhante, brahmā sanaṅkumāro vehāsaṃ abbhuggantvā ākāse antalikkhe pallaṅkena nisīditvā devānaṃ tāvatiṃsānaṃ sampasādaṃ viditvā imāhi gāthāhi anumodi –

‘‘Modanti vata bho devā, tāvatiṃsā sahindakā;

Tathāgataṃ namassantā, dhammassa ca sudhammataṃ.

‘‘Nave deve ca passantā, vaṇṇavante yasassine;

Sugatasmiṃ brahmacariyaṃ, caritvāna idhāgate.

‘‘Te aññe atirocanti, vaṇṇena yasasāyunā;

Sāvakā bhūripaññassa, visesūpagatā idha.

‘‘Idaṃ disvāna nandanti, tāvatiṃsā sahindakā;

Tathāgataṃ namassantā, dhammassa ca sudhammata’’nti.
၂၈၄. ‘အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဒေဝါ တာဝတိံသာ ယထာသကေသု အာသနေသု နိသီဒိံသု – ‘‘ဩဘာသမေတံ ဥဠာရံ၊ ယံဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ သစ္ဆိကတွာဝ နံ ဂမိဿာမာ’’တိ။ စတ္တာရောပိ မဟာရာဇာနော ယထာသကေသု အာသနေသု နိသီဒိံသု – ‘‘ဩဘာသမေတံ ဥဠာရံ ယံဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ သစ္ဆိကတွာဝ နံ ဂမိဿာမာ’’တိ။ ဣဒံ သုတွာ ဒေဝါ တာဝတိံသာ ဧကဂ္ဂါ သမာပဇ္ဇိံသု – ‘‘ဩဘာသမေတံ ဥဠာရံ၊ ယံဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ သစ္ဆိကတွာဝ နံ ဂမိဿာမာ’’တိ။

‘ယဒါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါတုဘဝတိ၊ ဩဠာရိကံ အတ္တဘာဝံ အဘိနိမ္မိနိတွာ ပါတုဘဝတိ။ ယော ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မုနော ပကတိဝဏ္ဏော အနဘိသမ္ဘဝနီယော သော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ စက္ခုပထသ္မိံ။ ယဒါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါတုဘဝတိ ၊ သော အညေ ဒေဝေ

အတိရောစတိ ဝဏ္ဏေန စေဝ ယသသာ စ။ သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ၊ သောဝဏ္ဏော ဝိဂ္ဂဟော မာနုသံ ဝိဂ္ဂဟံ အတိရောစတိ; ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ယဒါ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါတုဘဝတိ၊ သော အညေ ဒေဝေ အတိရောစတိ ဝဏ္ဏေန စေဝ ယသသာ စ။ ယဒါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါတုဘဝတိ၊ န တဿံ ပရိသာယံ ကောစိ ဒေဝေါ အဘိဝါဒေတိ ဝါ ပစ္စုဋ္ဌေတိ ဝါ အာသနေန ဝါ နိမန္တေတိ။ သဗ္ဗေဝ တုဏှီဘူတာ ပဉ္ဇလိကာ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒန္တိ – ''ယဿဒါနိ ဒေဝဿ ပလ္လင်္ကံ ဣစ္ဆိဿတိ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော၊ တဿ ဒေဝဿ ပလ္လင်္ကေ နိသီဒိဿတီ''တိ။

'ယဿ ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ ဒေဝဿ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ပလ္လင်္ကေ နိသီဒတိ၊ ဥဠာရံ သော လဘတိ ဒေဝေါ ဝေဒပဋိလာဘံ; ဥဠာရံ သော လဘတိ ဒေဝေါ သောမနဿပဋိလာဘံ။ သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ၊ ရာဇာ ခတ္တိယော မုဒ္ဓါဝသိတ္တော အဓုနာဘိသိတ္တော ရဇ္ဇေန၊ ဥဠာရံ သော လဘတိ ဝေဒပဋိလာဘံ၊ ဥဠာရံ သော လဘတိ သောမနဿပဋိလာဘံ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ယဿ ဒေဝဿ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ပလ္လင်္ကေ နိသီဒတိ၊ ဥဠာရံ သော လဘတိ ဒေဝေါ ဝေဒပဋိလာဘံ၊ ဥဠာရံ သော လဘတိ ဒေဝေါ သောမနဿပဋိလာဘံ။ အထ ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဩဠာရိကံ အတ္တဘာဝံ အဘိနိမ္မိနိတွာ ကုမာရဝဏ္ဏီ ဟုတွာ ပဉ္စသိခေါ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပါတုရဟောသိ။ သော ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ အာကာသေ အန္တလိက္ခေ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ။ သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ၊ ဗလဝါ ပုရိသော သုပစ္စတ္ထတေ ဝါ ပလ္လင်္ကေ သမေ ဝါ ဘူမိဘာဂေ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒေယျ; ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ အာကာသေ အန္တလိက္ခေ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတွာ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ သမ္ပသာဒံ ဝိဒိတွာ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ အနုမောဒိ –

''မောဒန္တိ ဝတ ဘော ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာ သဟိန္ဒကာ။

တထာဂတံ နမဿန္တာ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတံ။

''နဝေ ဒေဝေ စ ပဿန္တာ၊ ဝဏ္ဏဝန္တေ ယသဿိနေ။

သုဂတသ္မိံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ စရိတွာန ဣဓာဂတေ။

''တေ အညေ အတိရောစန္တိ၊ ဝဏ္ဏေန ယသသာယုနာ။

သာဝကာ ဘူရိပညဿ၊ ဝိသေသူပဂတာ ဣဓ။

''ဣဒံ ဒိသွာန နန္ဒန္တိ၊ တာဝတိံသာ သဟိန္ဒကာ။

တထာဂတံ နမဿန္တာ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတ’’န္တိ။
284. Then, Venerable Sir, the Tāvatimsā devas remained in their own seats, (thinking) "We will (wait to) ascertain the cause of this great light. Only after we have seen with our own eyes the effect (of this great light), we will go. The four great Deva-kings also remained in their own seats (thinking) "We will (wait to) ascertain (the cause of) this great light. Only after we have seen with our own eyes the effect (of this great light), we will go.

When they heard this (announcement of a Brahmā's appearance by Sakka), the Tāvatimsā devas became calm and absorbed in the thought We will (wailt to) ascertain (the cause of) this great light. Only after we have seen with our own eyes the effect (of this great light), we will go.

"Venerable Sir, when the Sanankumāra Brahmā appeared before the Tāvatimsā devas, he had to appear after creating a grosser (lit; gross, coarse) form (or appearence) of himself. Venerable Sir, (the reason is that) a Brahmā's natural (or orginal) appearance cannot be seen with the eyes of the Tāvatimsā
devas.

Venerable Sir, when the Sanankumāra Brahmā appeared before the Tāvatimsā devas, he surpassed the (other) devas in splendour of appearance and (largeness of) retinue. Just as, Venerable Sir, a golden figure outshines a human form, even so when the Sanankumāra Brahmā appeared before the Tāvatimsā devas, he outshone the (other) devas in splendour of appearance and (largeness of) retinue.

Venerable Sir, when the Sanankumāra Brahmā appeared before the Tāvatimsā devas, none of the devas in that assembly paid homage to him, nor rose from his seat (in welcome), nor invited him to take (his) seat. All (the devas) sat cross-legged, with the palms (of the hands) touching together and held up to the head (as a token of respect), silently, (thinking) 'Now, if the Sanankumāra Brahmā desires the couch of any deva, he will seat himself on the couch of that deva.'

Venerable Sir, if the Sanankumāra Brahmā should seat himself on the couch of a certain deva, that deva would get the greatest joyful feeling, would get the greatest happiness. Just as, Venerable Sir, an anointed king, ruler over earthy domains, who has been Jjust anointed as king on the crown of the head, feels the greatest joy, the greatest happiness, even so, Venerable Sir, the deva, on whose couch the Sanankumarā Brahmā seated himself, would feel (lit get) the greatest joy, the greatest happiness.

“Then, Venerable Sir, the Sanaikumāra Brahmā, creating a gross form of himself, appeared before the Tāvatimsā devas as a youth with five knots of hair. On rising up into the sky, he sat cross-legged in aerial space. Just as, Venerable Sir, a strong man might sit cross-legged on a well-spread couch or on level ground, even so, Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā, rising up into the sky sat cross-legged in aerial space, and knowing the pleasure of the devas, expressed his joyful appreciation in these verses:

Indeed Sirs, on seeing the new devas who have reached this (Tāvatimsā realm) after leading the life of purity in accordance with the Teaching of the Sugata (i.e. the Buddha), and who are possessed of

splendid appearances and large retinues, the Tāvatimsā devas together with Sakka bow down in homage to the Tathāgata and to the Dhamma as excellent Doctrine, and rejoice. The disciples of him who is of massive wisdom (i.e. the Buddha) who have reached here (i.e. this deva realm) with extraordinary distinction, exceed other devas in (splendour of) appearance, (largeness of) retinue, and longevity. On seeing this, the Tāvatimsā devas together with Sakka bow down in homage to the Tāthagata and to the Dhamma as excellent Doctrine and are pleased.

၂၈၄။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ''ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့် အကျိုးကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှ သာလျှင်သွားကုန်အံ့''ဟု ရည်ရွယ်၍ မိမိတို့၏ ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင်နေပါကုန်၏။ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် လည်း ''ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုး ကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့''ဟုရည်ရွယ်၍ မိမိတို့၏ ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင် နေကြပါကုန်၏။

တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဗြဟ္မာပေါ်လာလတ္တံ့ဟုဆိုသော သိကြားမင်း၏ ဤစကားကို ကြားကုန်၍ ''ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုးကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့'' ဟူ၍ ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ ကြမ်းတမ်းသော အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းလျက် ပေါ်လာရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား (အကြောင်းမူကား) ဗြဟ္မာ၏ ပြကတေ့အဆင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ မျက်စိ၌ မထင်ပေါ်နိုင်ပါ။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်းသာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား ရွှေစင်ရုပ်ကိုယ်သည် လူ၏ ရုပ်ကိုယ်ထက် သာလွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ ထိုပရိသတ်၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောနတ်မျှ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာကို ရှိလည်း မခိုးပါ၊ ခရီးဦးကြိုလည်း မပြုပါ၊ နေရာဖြင့်လည်း မဖိတ်ခေါ်ပါ၊ ''ယခုအခါ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် အလိုရှိရာ နတ်၏ပလ္လင် ၌ ထိုင်လတ္တံ့''ဟု ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နှလုံးသွင်းလျက် အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လက်အုပ်ချီကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေကြပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအံ့၊ ထိုနတ်သည် မြတ်သောဝမ်းမြောက်မှုကို ရပါ၏၊ မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကို ရပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မင်းအဖြစ်ဖြင့်အဘိသိက် သွန်းပြီးခါစဖြစ်သော အဘိသိက်ခံရေမွေ့ရှင်မင်းသည် မြတ်သော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှုကိုရသကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအံ့၊ ထိုနတ်သည် မြတ်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို ရပါ၏၊ မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကို ရပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့နောက် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ကြမ်းတမ်းထင်ရှားသော အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းျလျက် ဦးစွန်းငါးခုရှိသော သတို့သားအသွင်ဖြင့် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှား

--
ပေါ်လာပါ၏၊ ထို (ဗြဟ္မာ) သည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အားရှိသောယောကျာ်းသည် ကောင်းစွာ ခင်းထားသော ပလ္လင်၌ဖြစ်စေ ညီညွတ်သော မြေပြင်၌ဖြစ်စေ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေသကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည်ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီးလျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကို သိ၍ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား၏-

''အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤတာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်လာသော အဆင်းအခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော နတ် အသစ်တို့ကို တွေ့မြင်ကြရ၍သိကြားမင်းနှင့်တကွ

တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏တရားကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ဝမ်းမြောက်ပေကုန်စွတကား။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာကုန် သောထို (နတ်အသစ်) တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန် တင့်တယ်ပေကုန်၏။ ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွတ် ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ် ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြကုန်၏''ဟု (ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏)။

285. ‘Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha; imamatthaṃ, bhante, brahmuno sanaṅkumārassa bhāsato aṭṭhaṅgasamannāgato saro hoti vissaṭṭho ca viññeyyo ca mañju ca savanīyo ca bindu ca avisārī ca gambhīro ca ninnādī ca. Yathāparisaṃ kho pana, bhante, brahmā sanaṅkumāro sarena viññāpeti; na cassa bahiddhā parisāya ghoso niccharati. Yassa kho pana, bhante, evaṃ aṭṭhaṅgasamannāgato saro hoti, so vuccati ‘‘brahmassaro’’ti.

‘Atha kho, bhante, brahmā sanaṅkumāro tettiṃse attabhāve abhinimminitvā devānaṃ tāvatiṃsānaṃ paccekapallaṅkesu pallaṅkena nisīditvā deve tāvatiṃse āmantesi – ‘‘taṃ kiṃ maññanti, bhonto devā tāvatiṃsā, yāvañca so bhagavā bahujanahitāya paṭipanno bahujanasukhāya lokānukampāya atthāya hitāya sukhāya devamanussānaṃ. Ye hi keci, bho, buddhaṃ saraṇaṃ gatā dhammaṃ saraṇaṃ gatā saṅghaṃ saraṇaṃ gatā sīlesu paripūrakārino te kāyassa bhedā paraṃ maraṇā appekacce paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti, appekacce nimmānaratīnaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti, appekacce tusitānaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti, appekacce yāmānaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti, appekacce tāvatiṃsānaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti, appekacce cātumahārājikānaṃ devānaṃ sahabyataṃ upapajjanti. Ye sabbanihīnaṃ kāyaṃ paripūrenti, te gandhabbakāyaṃ paripūrentī’’’ti.
၂၈၅. ‘ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ; ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မုနော သနင်္ကုမာရဿ ဘာသတော အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော သရော ဟောတိ ဝိဿဋ္ဌော စ ဝိညေယျော စ မဉ္ဇု စ သဝနီယော စ ဗိန္ဒု စ အဝိသာရီ စ ဂမ္ဘီရော စ နိန္နာဒီ စ။ ယထာပရိသံ ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော သရေန ဝိညာပေတိ; န စဿ ဗဟိဒ္ဓာ ပရိသာယ ဃောသော နိစ္ဆရတိ။ ယဿ ခေါ ပန၊ ဘန္တေ၊ ဧဝံ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော သရော ဟောတိ၊ သော ဝုစ္စတိ ‘‘ဗြဟ္မဿရော’’တိ။

‘အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော တေတ္တိံသေ အတ္တဘာဝေ အဘိနိမ္မိနိတွာ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ပစ္စေကပလ္လင်္ကေသု ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတွာ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ – ‘‘တံ ကိံ မညန္တိ၊ ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ ယာဝဉ္စ သော ဘဂဝါ ဗဟုဇနဟိတာယ ပဋိပန္နော ဗဟုဇနသုခါယ လောကာနုကမ္ပါယ အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယ ဒေဝမနုဿာနံ။ ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘော၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာ သင်္ဃံ သရဏံ ဂတာ သီလေသု ပရိပူရကာရိနော တေ ကာယဿ ဘေဒာ ပရံ မရဏာ အပ္ပေကစ္စေ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အပ္ပေကစ္စေ နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အပ္ပေကစ္စေ တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အပ္ပေကစ္စေ ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အပ္ပေကစ္စေ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အပ္ပေကစ္စေ စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ ယေ သဗ္ဗနိဟီနံ ကာယံ ပရိပူရေန္တိ၊ တေ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ ပရိပူရေန္တီ’’’တိ။

285. "Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā spoke (thus) on this matter with a voice of eightfold characteristics, clear, intelligible, melodious, pleasant to hear, fully rounded, uncracked, deep and resonant. Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā's voice could reach the entire audience. And the sound of his voice did not go beyond the assembly. Venerable Sir, one who has a voice with these eightfold characteristics is said to be Brahmā-voiced, (i.e. a person with a voice like the voice of a Brahmā.)

"Venerable Sir, then the Sanankumarā Brahmā created thirty-three forms of himself, each sitting cross-legged on each of the couches of the (thirty-three) Tāvatimsā devas, and addressed the Tāvatimsā devas (thus): Sir! Tāvatimsā Devas! What do you think of that (which I shall say to you)? The Bhagavā has strenuously practised for the benefit of a great many people, for the well-being of a great many people, for safeguarding the world, for the advantage, benefit, and wellbeing of devas and men. Sir, amongst those who have taken refuge in the Buddha, taken refuge in the Dhamma, taken refuge in the Samgha and have fully, observed moral conduct, on their death and dissolution of the body, some were reborn as companions of the Paranimitta-vasavatti devas, some as companions of the Nimmanarati devas; some as companions of the Tusitādevas, some as companions of the Yāma devas, some as companions of the Tāvatimsa devas, some as companions of the Cātumahārajika devas, and even those who become the lowest kind of devas are reborn in the community of Gandhabbas.

၂၈၅။ အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုသော သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာ၏ အသံသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပြတ်သားခြင်း၊ သာယာခြင်း၊ နားဝင်ချိုခြင်း၊ အသံလုံးခြင်း၊ မကွဲအက်ခြင်း၊ အသံအောင်ခြင်း၊ မြည်ဟိန်းခြင်းဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ပရိသတ်ရှိသလောက် အသံဖြင့် ကြားသိစေပါသည်၊ ထို (ဗြဟ္မာ) ၏ အသံသည် ပရိသတ်၏ ပြင်ပသို့လည်း မထွက်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား ဤသို့ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော အသံရှိသူကို ''ဗြဟ္မာ့အသံနှင့်တူသော အသံရှိသူ'' ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် သုံးဆယ့်သုံးခုသော အတ္တဘောတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ (သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော) တာဝတိံသာနတ်တို့၏ ပလ္လင်တို့၌ အသီးအသီး ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို ပြောဆိုပါ၏-

''အချင်းတာဝတိံသာနတ်တို့ ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်း သာအလို့ငှါ လွန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ အကြင်သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ တရားတော်ကိုကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေသည်မှ နောက်၌ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့အချို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ယာမာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ အနိမ့်ဆုံး နတ်မျိုး၌ ဖြစ်သောသူတို့သည်ပင်လျှင် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၏''ဟု (ပြောဆိုပါ၏)။

286. ‘Imamatthaṃ , bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha; imamatthaṃ, bhante, brahmuno sanaṅkumārassa bhāsato ghosoyeva devā maññanti – ‘‘yvāyaṃ mama pallaṅke svāyaṃ ekova bhāsatī’’ti.

Ekasmiṃ bhāsamānasmiṃ, sabbe bhāsanti nimmitā;

Ekasmiṃ tuṇhimāsīne, sabbe tuṇhī bhavanti te.

Tadāsu devā maññanti, tāvatiṃsā sahindakā;

Yvāyaṃ mama pallaṅkasmiṃ, svāyaṃ ekova bhāsatīti.

‘Atha kho, bhante, brahmā sanaṅkumāro ekattena attānaṃ upasaṃharati, ekattena attānaṃ upasaṃharitvā sakkassa devānamindassa pallaṅke pallaṅkena nisīditvā deve tāvatiṃse āmantesi –

၂၈၆. ‘ဣမမတ္ထံ ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ; ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မုနော သနင်္ကုမာရဿ ဘာသတော ဃောသောယေဝ ဒေဝါ မညန္တိ – ‘‘ယွာယံ မမ ပလ္လင်္ကေ သွာယံ ဧကောဝ ဘာသတီ’’တိ။

ဧကသ္မိံ ဘာသမာနသ္မိံ၊ သဗ္ဗေ ဘာသန္တိ နိမ္မိတာ။

ဧကသ္မိံ တုဏှိမာသီနေ၊ သဗ္ဗေ တုဏှီ ဘဝန္တိ တေ။

တဒါသု ဒေဝါ မညန္တိ၊ တာဝတိံသာ သဟိန္ဒကာ။

ယွာယံ မမ ပလ္လင်္ကသ္မိံ၊ သွာယံ ဧကောဝ ဘာသတီတိ။

‘အထ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဧကတ္တေန အတ္တာနံ ဥပသံဟရတိ၊ ဧကတ္တေန အတ္တာနံ ဥပသံဟရိတွာ သက္ကဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ပလ္လင်္ကေ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတွာ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ –

286. “Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā spoke (thus) on this matter. Venerable Sir, when the Sanankumāra Brahmā spoke on this matter, the devas thought (in regard to his voices). He (i.e the Brahmā) who is on my couch, he alone is speaking”.

(Verse) "When one (Brahmā) was speaking, all the created forms (of the Brahmā) spoke; when one was silent, all were silent. Then the Tāvatimsā devas together with Sakka thought, "He who is on my couch, he alone is speaking.”

Then Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā returned to his single form and, having thus returned, he sat cross-legged on the couch of Sakka, king of the devas, and thus addressed the

Tāvatimsā devas.

၂၈၆။ အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာပြောဆိုလတ်သော် ''ငါ၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော ဗြဟ္မာတစ်ဦးတည်းသာပြောဆိုသည်''ဟု နတ်တို့သည် မှတ်ထင်ကုန်၏။ (ဗြဟ္မာ) တစ်ဦး ပြောဆိုလတ်သော်

--

ဖန်ဆင်းထားသော ဗြဟ္မာအားလုံးပင် ပြောဆို ကုန်၏၊ (ဗြဟ္မာ) တစ်ဦး ဆိတ်ဆိတ်နေသော် ထိုဖန်ဆင်းထားသော ဗြဟ္မာအားလုံး ပင် ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်၏၊

ထိုအခါ သိကြားမင်းနှင့်တကွသော တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ငါ၏ ပလ္လင်၌ ထိုင် နေသောဗြဟ္မာတစ်ဦးတည်းသာ ပြောဆိုသည်ဟု မှတ်ထင်ကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့နောက် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် မိမိကိုယ်ကို တစ်ဦးတည်းအဖြစ်သို့ ပြန်၍ဆောင်ပြီးလျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း၏ ပလ္လင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေလျက်တာဝတိံသာနတ်တို့ ကို ဤသို့ ဟောပြောပါသည်။

Bhāvitaiddhipādo ဘာဝိတဣဒ္ဓိပါဒော
(6) Cultivating of the Bases of Psychic Power ပွါးများအပ်ပြီးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိသူ

287. '''Taṃ kiṃ maññanti, bhonto devā tāvatiṃsā, yāva supaññattā cime tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena cattāro iddhipādā paññattā iddhipahutāya iddhivisavitāya iddhivikubbanatāya. Katame cattāro? Idha bho bhikkhu chandasamādhippadhānasaṅkhārasamannāgataṃ iddhipādaṃ bhāveti. Vīriyasamādhippadhānasaṅkhārasamannāgataṃ iddhipādaṃ bhāveti. Cittasamādhippadhānasaṅkhārasamannāgataṃ iddhipādaṃ bhāveti. Vīmaṃsāsamādhippadhānasaṅkhārasamannāgataṃ iddhipādaṃ bhāveti. Ime kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena cattāro iddhipādā paññattā iddhipahutāya iddhivisavitāya iddhivikubbanatāya.

'''Ye hi keci bho atītamaddhānaṃ samaṇā vā brāhmaṇā vā anekavihitaṃ iddhividhaṃ paccanubhosuṃ, sabbe te imesaṃyeva catunnaṃ iddhipādānaṃ bhāvitattā bahulīkatattā. Yepi hi keci bho anāgatamaddhānaṃ samaṇā vā brāhmaṇā vā anekavihitaṃ iddhividhaṃ paccanubhossanti, sabbe te imesaṃyeva catunnaṃ iddhipādānaṃ bhāvitattā bahulīkatattā. Yepi hi keci bho etarahi samaṇā vā brāhmaṇā vā anekavihitaṃ iddhividhaṃ paccanubhonti, sabbe te imesaṃyeva catunnaṃ iddhipādānaṃ bhāvitattā bahulīkatattā. Passanti no bhonto devā tāvatiṃsā mamapimaṃ evarūpaṃ iddhānubhāva''nti? ''Evaṃ mahābrahme''ti. ''Ahampi kho bho imesaṃyeva catunnañca iddhipādānaṃ bhāvitattā bahulīkatattā evaṃ mahiddhiko

evaṃmahānubhāvo’’ti. Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha. Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsitvā deve tāvatiṃse āmantesi –

၂၈၇. ‘‘‘တံ ကိံ မညန္တိ၊ ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ ယာဝ သုပညတ္တာ စိမေ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပါဒါ ပညတ္တာ ဣဒ္ဓိပဟုတာယ ဣဒ္ဓိဝိသဝိတာယ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနတာယ။ ကတမေ စတ္တာရော? ဣဓ ဘော ဘိက္ခု ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ ဣဒ္ဓိပါဒံ ဘာဝေတိ။ ဝီရိယသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ ဣဒ္ဓိပါဒံ ဘာဝေတိ။ စိတ္တသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ ဣဒ္ဓိပါဒံ ဘာဝေတိ။ ဝီမံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ ဣဒ္ဓိပါဒံ ဘာဝေတိ။ ဣမေ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပါဒါ ပညတ္တာ ဣဒ္ဓိပဟုတာယ ဣဒ္ဓိဝိသဝိတာယ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနတာယ။

‘‘‘ယေ ဟိ ကေစိ ဘော အတီတမဒ္ဓါနံ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနုဘောသုံ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေသံယေဝ စတုန္နံ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ ဘာဝိတတ္တာ ဗဟုလီကတတ္တာ။ ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘော အနာဂတမဒ္ဓါနံ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနုဘောဿန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေသံယေဝ စတုန္နံ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ ဘာဝိတတ္တာ ဗဟုလီကတတ္တာ။ ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘော ဧတရဟိ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနုဘောန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေသံယေဝ စတုန္နံ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ ဘာဝိတတ္တာ ဗဟုလီကတတ္တာ။ ပဿန္တိ နော ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ မမပိမံ ဧဝရူပံ ဣဒ္ဓါနုဘာဝ’’န္တိ? ‘‘ဧဝံ မဟာဗြဟ္မေ’’တိ။ ‘‘အဟမ္ပိ ခေါ ဘော ဣမေသံယေဝ စတုန္နဉ္စ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ ဘာဝိတတ္တာ ဗဟုလီကတတ္တာ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ’’တိ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတွာ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ –

287. "Sirs, what do you, the Tāvatimsā devas, think of that (which I shall say to you)? That Bhagavā (who is) All-knowing, All-seeing, the Homage-worthy, the Perfectly Self-Enlightened, has already pointed out (or declared) these four Bases (or ways or constituents) of Psychic Power (iddhipāda) so as to enable psychic powers to be exercised, so as to be well-versed in psychic powers, and so as to be able to perform miracles (such as miraculous transformation, assuming different forms) by psychic powers.

"What are these four? Sirs, in this Teaching, the bhikkhu cultivates that Base of Psychic Power (iddhi) which is endowed with determined exertion and concentration where desire is predominent; (the bhikkhu) cultivates that base of psychic power which is endowed with determined exertion and concentration where mind (citta) is predominant; (the bhikkhu) cultivates that base of psychic power which is endowed with determind exertion and concentration where investigative knowledge is predominent.

Sir, these are the four Bases of psychic power declared by that Bhagavā (who) is All-knowing, All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, so as to enable psychic powers to be exercised, so as to be well-versed in psychic powers, and so as to be able to perform miracles (such as
miraculous transformations, assuming different forms) by psychic powers.

Sir, all those samaṇas and brāhmaṇas who, in past times, had weilded many different kinds of psychic powers, had done so by cultivating and repeatedly practising just these four Bases of Psychic Powers. And, Sirs, all those samaṇas and brāhmanas also who, in future times, will wield many different kinds of psychic powers, will do so by cultivating and repeatedly practising just these four Bases of Psychic Powers. And, Sirs, all those samaṇas also who, in present times, attain many different kinds of psychic powers, do so by cultivating and repeadedly practising just these four Bases of Psychic Powers.

"Sirs, you Tāvatimsā devas! you do see such psychic powers are also possessed by me, do you not?”"

"We do, great Brahmā”

"Sirs, in my case also, I have attained these great psychic powers by cultivating and repeadetly practising just these four Bases of Psychic Power.”

"Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā spoke (thus) on this matter. Having spoken (thus) on this matter, he addressed the Tāvatimsādevas”.

၂၈၇။ အချင်းတို့ ထိုအရာကို တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်စေခြင်းငှါ တန်ခိုးအရာ၌ ကျေပွန်စေခြင်းငှါ အထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးဖန်ဆင်းနိုင်စေခြင်းငှါ ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားထားပေ၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ-အချင်းတို့ ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ဆန္ဒလွန်ကဲသောသမာဓိနှင့်လည်းကောင်း၊ အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံပြီးသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ ဝီရိယလွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း၊ အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း၊ ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ စိတ်လွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ ပညာလွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်စေခြင်းငှါ တန်ခိုးအရာ၌ ကျေပွန်စေခြင်းငှါ (တန်ခိုးအရာ၌ အလေ့အလာဖြစ်စေခြင်းငှါ) အထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးဖန်ဆင်း နိုင်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော ပြီးစီးခြင်း၏ အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

--

အချင်းတို့ အတိတ်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစေနိုင်ခဲ့ကုန်၏။

အချင်းတို့ အနာဂတ်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်လတ္တံ့သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစေနိုင်ကုန်လတ္တံ့။

အချင်းတို့ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားလေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစီးနိုင်စေကုန်၏။

အချင်းတာဝတိံသာနတ်တို့ ဤသို့ သဘောရှိသော ငါ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကိုလည်း မြင်ကုန်၏ွမဟုတ်လောဟု (မေး၏)။

''မြင်ရပါကုန်၏ အသျှင်ဗြဟ္မာကြီး''ဟု (ဖြေကြကုန်၏)။

အချင်းတို့ ငါသည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာထားသောကြောင့် ဤသို့တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးပေ၏ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပါသည်။ အသျှင်ဘုရားသနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါသည်။

Tividho okāsādhigamo တိဝိဓော ဩကာသာဓိဂမော

(7) Attainment of Three Opportunities

288. ‘‘‘Taṃ kiṃ maññanti, bhonto devā tāvatiṃsā, yāvañcidaṃ tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena tayo okāsādhigamā anubuddhā sukhassādhigamāya. Katame tayo? Idha bho ekacco saṃsaṭṭho viharati kāmehi saṃsaṭṭho akusalehi dhammehi. So aparena samayena ariyadhammaṃ suṇāti, yoniso manasi karoti, dhammānudhammaṃ paṭipajjati. So ariyadhammassavanaṃ āgamma yonisomanasikāraṃ dhammānudhammappaṭipattiṃ asaṃsaṭṭho viharati kāmehi asaṃsaṭṭho akusalehi dhammehi. Tassa asaṃsaṭṭhassa kāmehi asaṃsaṭṭhassa akusalehi dhammehi uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Seyyathāpi, bho, pamudā pāmojjaṃ jāyetha, evameva kho, bho, asaṃsaṭṭhassa kāmehi asaṃsaṭṭhassa akusalehi dhammehi uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Ayaṃ kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena paṭhamo okāsādhigamo anubuddho sukhassādhigamāya.

‘‘‘Puna caparaṃ, bho, idhekaccassa oḷārikā kāyasaṅkhārā appaṭippassaddhā honti, oḷārikā vacīsaṅkhārā appaṭippassaddhā honti, oḷārikā cittasaṅkhārā appaṭippassaddhā honti. So aparena samayena ariyadhammaṃ suṇāti, yoniso manasi karoti, dhammānudhammaṃ paṭipajjati. Tassa ariyadhammassavanaṃ āgamma yonisomanasikāraṃ dhammānudhammappaṭipattiṃ oḷārikā kāyasaṅkhārā paṭippassambhanti, oḷārikā vacīsaṅkhārā paṭippassambhanti, oḷārikā cittasaṅkhārā paṭippassambhanti. Tassa oḷārikānaṃ kāyasaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā oḷārikānaṃ vacīsaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā oḷārikānaṃ cittasaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Seyyathāpi, bho, pamudā pāmojjaṃ jāyetha, evameva kho bho oḷārikānaṃ kāyasaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā oḷārikānaṃ vacīsaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā oḷārikānaṃ cittasaṅkhārānaṃ paṭippassaddhiyā uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Ayaṃ kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena dutiyo okāsādhigamo anubuddho sukhassādhigamāya.

‘‘‘Puna caparaṃ, bho, idhekacco ‘idaṃ kusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti, ‘idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti. ‘Idaṃ sāvajjaṃ idaṃ anavajjaṃ, idaṃ sevitabbaṃ idaṃ na sevitabbaṃ, idaṃ hīnaṃ idaṃ paṇītaṃ, idaṃ kaṇhasukkasappaṭibhāga’nti yathābhūtaṃ nappajānāti. So aparena samayena ariyadhammaṃ suṇāti, yoniso manasi karoti,

dhammānudhammaṃ paṭipajjati. So ariyadhammassavanaṃ āgamma yonisomanasikāraṃ dhammānudhammappaṭipattiṃ, ‘idaṃ kusala’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ pajānāti. Idaṃ sāvajjaṃ idaṃ anavajjaṃ, idaṃ sevitabbaṃ idaṃ na sevitabbaṃ, idaṃ hīnaṃ idaṃ paṇītaṃ, idaṃ kaṇhasukkasappaṭibhāga’nti yathābhūtaṃ pajānāti. Tassa evaṃ jānato evaṃ passato avijjā pahīyati, vijjā uppajjati. Tassa avijjāvirāgā vijjuppādā uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Seyyathāpi, bho, pamudā pāmojjaṃ jāyetha , evameva kho, bho, avijjāvirāgā vijjuppādā uppajjati sukhaṃ, sukhā bhiyyo somanassaṃ. Ayaṃ kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena tatiyo okāsādhigamo anubuddho sukhassādhigamāya. Ime kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena tayo okāsādhigamā anubuddhā sukhassādhigamāyā’’ti. Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha, imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsitvā deve tāvatiṃse āmantesi –

၂၈၈. ‘‘‘တံ ကိံ မညန္တိ၊ ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ ယာဝဉ္စိဒံ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန တယော ဩကာသာဓိဂမာ အနုဗုဒ္ဓါ သုခဿာဓိဂမာယ။ ကတမေ တယော? ဣဓ ဘော ဧကစ္စော သံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ ကာမေဟိ သံသဋ္ဌော အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ။ သော အပရေန သမယေန အရိယဓမ္မံ သုဏာတိ၊ ယောနိသော မနသိ ကရောတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ သော အရိယဓမ္မဿဝနံ အာဂမ္မ ယောနိသော မနသိကာရံ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိံ အသံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ ကာမေဟိ အသံသဋ္ဌော အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ။ တဿ အသံသဋ္ဌဿ ကာမေဟိ အသံသဋ္ဌဿ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ သေယျထာပိ၊ ဘော၊ ပမုဒါ ပါမောဇ္ဇံ ဇာယေထ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘော၊ အသံသဋ္ဌဿ ကာမေဟိ အသံသဋ္ဌဿ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ အယံ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ပဌမော ဩကာသာဓိဂမော အနုဗုဒ္ဓေါ သုခဿာဓိဂမာယ။

‘‘‘ပုန စပရံ၊ ဘော၊ ဣဓေကစ္စဿ ဩဠာရိကာ ကာယသင်္ခါရာ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ၊ ဩဠာရိကာ ဝစီသင်္ခါရာ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ၊ ဩဠာရိကာ စိတ္တသင်္ခါရာ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ။ သော အပရေန သမယေန အရိယဓမ္မံ သုဏာတိ၊ ယောနိသော မနသိ ကရောတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ တဿ အရိယဓမ္မဿဝနံ အာဂမ္မ ယောနိသော မနသိကာရံ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိံ ဩဠာရိကာ ကာယသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ဩဠာရိကာ ဝစီသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ဩဠာရိကာ စိတ္တသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ။ တဿ ဩဠာရိကာနံ ကာယသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဩဠာရိကာနံ ဝစီသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဩဠာရိကာနံ စိတ္တသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ သေယျထာပိ၊ ဘော၊ ပမုဒါ ပါမောဇ္ဇံ ဇာယေထ၊ ဧဝမေဝ ခေါ ဘော ဩဠာရိကာနံ ကာယသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဩဠာရိကာနံ ဝစီသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဩဠာရိကာနံ စိတ္တသင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ အယံ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဒုတိယော ဩကာသာဓိဂမော အနုဗုဒ္ဓေါ သုခဿာဓိဂမာယ။

‘‘‘ပုန စပရံ၊ ဘော၊ ဣဓေကစ္စော ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ ‘ဣဒံ သာဝဇ္ဇံ ဣဒံ အနဝဇ္ဇံ၊ ဣဒံ သေဝိတဗ္ဗံ ဣဒံ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ ဣဒံ ဟီနံ ဣဒံ ပဏီတံ၊ ဣဒံ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ သော အပရေန သမယေန အရိယဓမ္မံ သုဏာတိ၊ ယောနိသော မနသိ ကရောတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ သော အရိယဓမ္မဿဝနံ အာဂမ္မ ယောနိသောမနသိကာရံ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိံ၊ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ဣဒံ သာဝဇ္ဇံ ဣဒံ အနဝဇ္ဇံ၊ ဣဒံ သေဝိတဗ္ဗံ ဣဒံ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ ဣဒံ ဟီနံ ဣဒံ ပဏီတံ၊ ဣဒံ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂ’န္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဇာနတော ဧဝံ ပဿတော အဝိဇ္ဇာ ပဟီယတိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဿ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ သေယျထာပိ၊ ဘော၊ ပမုဒါ ပါမောဇ္ဇံ ဇာယေထ ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘော၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ၊ သုခါ ဘိယျော သောမနဿံ။ အယံ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန တတိယော ဩကာသာဓိဂမော အနုဗုဒ္ဓေါ သုခဿာဓိဂမာယ။ ဣမေ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန တယော ဩကာသာဓိဂမာ အနုဗုဒ္ဓါ သုခဿာဓိဂမာယာ’’တိ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတွာ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ –

288."Sirs, what do you, the Tāvatimsā devas, think of that (which I shall say)? The Bhagavā, the All-knowing, All-seeing, the Homage-worthy, the Perfectly Self-Enlightened, has fully recognised the three opportunities (okāsādigama) for the attainment of bliss (of jhāna, magga and phala). What are the three (opportunities)?

"Sirs, in this world (let us say) a certain person is associated with sensual pleasures and sensual enjoyments, and is associated with demeritorious conditions (akusala dhammā) (let us say) he at one time or other hears the noble Doctrine, properly fixes his attention on it, and acts in conformity with Righteousness and Truth. As a result of hearing the noble Doctrine, paying proper attention to it, and acting in conformity with Righteousness and Truth, he is no longer associated with sensual desires and enjoyment, or with demeritorious conditions. Not being associated with sensual pleasure and with demeritorious conditions there arises in him the bliss (of the first jhāna) and from this bliss he feels great joy. Sirs, just as satisfaction gives rise to delight so to the person who is not associated with sensual pleasure, sensual enjoyments with demeritorious conditions, there arises the bliss (of the first Jhāna) and from this bliss he feels great joy. Sirs, the Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, has fully

recognized this first opportunity for the attainment of bliss (of the first jhāna, magga, and phala).

"And, again, Sirs, in addition, in this world the gross (manifestations of) inhalations and exhalation (kāyasankhāra) of a certain person, are not allayed, the gross thoughts and ideas (vacīsankhāra) are not allayed and the gross manifestations of sensations and perception (cittasankhāra) are not allayed: (let us say) he at sometime or other hears the noble Doctrine, properly fixes his attention on it, and acts in conformity with the Righteousness and Truth. As a result of hearing the noble Doctrine, paying proper attention to it, and acting in conformity with Righteousness and Truth, the gross (manifestations) of inhalations and exhalations, are allayed, the gross thoughts and ideas are allayed, and the gross manifestations of sensation and perception are allayed. And because of the allaying, manifestations of inhalations and exhalations, of the gross (manifestations) of thoughts and ideas and of the gross (manifestations) of sensation and perception, there arises in him the bliss (of the fourth jhāna), and from this bliss, he feels great joy. Sirs, Just as satisfaction gives rise to delight so, to the person in whom the gross (manifestations) of inhalation and exhalations, of thought ideas, and of sensation and perception are allayed, there arises the bliss (of the four Jhāna), and from this bliss, he feels great joy. Sirs, the Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened has fully recognized this second opportunity for the attainment of bliss (of jhāna, magga, phala).

And again, Sirs, in addition, (let us say) in this world a certain person does not know, as it really it, that this is meritoriousness. He does not know, as it really is, that "This is demeritoriousness. He does not know, as it really is, "This is faulty, This is not faulty; "This should be associated with "This should not be associated with, This is inferior", "This is superior; This is black, this is its counterpart, white; This is white, this is its counterpart, black"; (let us say) he at sometime or other hears the noble Doctrine, properly fixes his attention on it, and acts in conformity with Righteousness and Truth, he knows what is meritoriousness, what is demeritoriousness, as it really is; he knows, as it really is, what is faulty, what is not faulty, what should be associated with, what should not be associated with, what is inferior, what is superior, and what is black; what is its counterpart, white; what is white, what is its counterpart, black. In a person who thus

knows and sees, ignorance disappears, and knowledge arises. Because of the destruction of ignorance and the arising of knowledge, there arises in him the bliss (of magga, and phala), and from this bliss he feels great joy. Sirs, the Bhagavā the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened has fully recognized this third opportunity for the attainment of bliss (of jhāna, magga and phala).

"Sirs, these are the three opportunities for the attainment of bliss (of jhāna, magga and phala) which have been fully recognized by the Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened".

"Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā spoke (thus) on this matter. Having spoken (thus) on this matter, he addressed the Tāvatimsā devas.

၂၈၈။ အချင်းတို့ ထိုအရာကို တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ သိတော်မူမြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဈာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ အခွင့်ရမှု 'ဩကာသာဓိဂမ' သုံးပါးတို့ကို အထူးသဖြင့် သိတော်မူပါပေ၏၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်းဟူမူ-

အချင်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောသူသည် ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ထိုသူသည် အခါတစ်ပါး၌ မြတ်သော တရားတော်ကိုကြားနာ ရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူ သည် မြတ်သော တရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းမှု၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်မှုတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေသောထိုသူအား (ပဌမဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ဥပမာသော်ကား နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေသော ထိုသူ့အား (ပဌမဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဈာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ ရှေးဦးစွာသောဤအခွင့်ရမှု 'ဩကာသာ ဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤလောက၌ အချို့သော သူအား ရုန့်ရင်းသော ထွက်သက် ဝင်သက် 'ကာယသင်္ခါရ' တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရုန့်ရင်းသော ကြံစည်မှု စဉ်းစားမှု 'ဝစီသင်္ခါရ' တို့သည်

--

မငြိမ်းကုန်၊ ရှုန့်ရင်းသော ခံစားမှု မှတ်သားမှု 'စိတ္တသင်္ခါရ' တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ထိုသူသည် အခါတစ်ပါး၌ မြတ်သောတရားတော်ကို ကြားနာရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော် သော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူအား မြတ်သောတရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းမှု၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်မှုကိုအကြောင်းပြု၍ ရှုန့်ရင်းသော ထွက်သက်ဝင်သက် 'ကာယသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ ရှုန့်ရင်းသော ကြံစည်မှု စဉ်းစားမှု 'ဝစီသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ ရှုန့်ရင်းသော ခံစားမှု မှတ်သားမှု 'စိတ္တသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုသူအား ရှုန့်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ စိတ္တသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် (စတုတ္ထစျာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ဤအတူပင် ရှုန့်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ စိတ္တသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် (စတုတ္ထစျာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူမြင်တော်မူသော ပုဗ္ဗေအထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (စျာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဤအခွင့်ရမှု 'သြကာသာဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ဤလောက၌ အချို့သော သူသည် ''ဤကား ကုသိုလ်တည်း''ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ ''ဤကား အကုသိုလ်တည်း''ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ ''ဤကားအပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ်မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကားမြတ်၏။ ဤကား မည်းသောအဖို့, ဖြူသောအဖို့ ရှိ၏''ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ ထိုသူသည်အခါတစ်ပါး၌ မြတ်သောတရားကို ကြားနာရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူသည် မြတ်သောတရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာနှလုံးသွင်းရမှု၊ လောကုတ္တရာတရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်မှုတို့ကို အကြောင်းပြု ၍ ''ဤကား ကုသိုလ်တည်း''ဟုဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း သိ၏၊ ''ဤကား အကုသိုလ်တည်း''ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏၊ ''ဤကား အပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ်မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကား မြတ်၏။ ဤကား မည်းသောအဖို့, ဖြူသောအဖို့ ရှိ၏''ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏။

ဤသို့ သိ, မြင်သော ထိုသူအား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၏၊ သိမှု 'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုသူ့အားအဝိဇ္ဇာပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် (မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ ဥပမာသော်ကား နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင်အဝိဇ္ဇာပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ် ပေါ်ခြင်းကြောင့် (မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့်အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပုဗ္ဗေအထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (စျာန် မဂ်ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဤအခွင့်ရမှု 'သြကာသာဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဈာန်မဂ်ဖိုလ်) ချမ်းသာကိုရခြင်းငှါ သိတော်မူထားသော အခွင့်ရမှု 'ဩကာသာဓိဂမ' သုံးပါးတို့ဟူသည်'' ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အသျှင်ဘုရား ဤ အကြောင်းကိုလည်း သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဟောပြောပြန်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားသနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါသည်။

Catusatipaṭṭhānaṃ စတုသတိပဋ္ဌာနံ

(8) The Four Methods of Steadfast Mindfulness သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး

289. '''Taṃ kiṃ maññanti, bhonto devā tāvatiṃsā, yāva supaññattā cime tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena cattāro satipaṭṭhānā paññattā kusalassādhigamāya. Katame cattāro? Idha , bho, bhikkhu ajjhattaṃ kāye kāyānupassī viharati ātāpī sampajāno satimā vineyya loke abhijjhādomanassaṃ. Ajjhattaṃ kāye kāyānupassī viharanto tattha sammā samādhiyati, sammā vippasīdati. So tattha sammā samāhito sammā vippasanno bahiddhā parakāye ñāṇadassanaṃ abhinibbatteti. Ajjhattaṃ vedanāsu vedanānupassī viharati…pe… bahiddhā paravedanāsu ñāṇadassanaṃ abhinibbatteti. Ajjhattaṃ citte cittānupassī viharati…pe… bahiddhā paracitte ñāṇadassanaṃ abhinibbatteti. Ajjhattaṃ dhammesu dhammānupassī viharati ātāpī sampajāno satimā vineyya loke abhijjhādomanassaṃ. Ajjhattaṃ dhammesu dhammānupassī viharanto tattha sammā samādhiyati, sammā vippasīdati. So tattha sammā samāhito sammā vippasanno bahiddhā paradhammesu ñāṇadassanaṃ abhinibbatteti. Ime kho, bho, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena cattāro satipaṭṭhānā paññattā kusalassādhigamāyā''ti. Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha. Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsitvā deve tāvatiṃse āmantesi –

၂၈၉. '''တံ ကိံ မညန္တိ၊ ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ ယာဝ သုပညတ္တာ စိမေ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ ပညတ္တာ ကုသလဿာဓိဂမာယ။ ကတမေ စတ္တာရော? ဣဓ ၊ ဘော၊ ဘိက္ခု အဇ္ဈတ္တံ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ။ အဇ္ဈတ္တံ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရန္တော တတ္ထ သမ္မာ သမာဓိယတိ၊ သမ္မာ ဝိပ္ပသီဒတိ။ သော တတ္ထ သမ္မာ သမာဟိတော သမ္မာ ဝိပ္ပသန္နော ဗဟိဒ္ဓါ ပရကာယေ ဉာဏဒဿနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တေ

တိ။ အဇ္ဈတ္တံ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ပေ.။ ဗဟိဒ္ဓါ ပရဝေဒနာသု ဉာဏဒဿနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ။ အဇ္ဈတ္တံ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ပေ.။ ဗဟိဒ္ဓါ ပရစိတ္တေ ဉာဏဒဿနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ။ အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒောမနဿံ။ အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရန္တော တတ္ထ သမ္မာ သမာဓိယတိ၊ သမ္မာ ဝိပ္ပသီဒတိ။ သော တတ္ထ သမ္မာ သမာဟိတော သမ္မာ ဝိပ္ပသန္နော ဗဟိဒ္ဓါ ပရဓမ္မေသု ဉာဏဒဿနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ။ ဣမေ ခေါ၊ ဘော၊ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ ပညတ္တာ ကုသလဿာဓိဂမာယာ’’တိ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတွာ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ –

289."Sirs, what do you, the Tāvatimsā devas, think of that (which I shall say)? That Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-worthy, the Perfectly Self-Enlightened, has clearly pointed out these four Methods of Steadfast Mindfulness for the attainment of meritoriousness (Magga and Phala).

"What are these four? In this Teaching, Sirs, the bhikkhu remains in steadfast contemplation of his own body, with diligence, comprehension, mindfulness, thus keeping away covetousness and distress. The bhikkhu who abides in the contemplation of his own body, establishes through concentration (of mind) on his own body, and his mind becomes thoroughly clear. After establishing through concentration on his own body and his mind becoming thoroughly clear, insight into forms of others external to himself is produced.

The bhikkhu remains steadfast in contemplation of his own sensation (vedanā) ...p... insight into the sensation of others external to himself is produced.

“The bhikkhu remains in steadfast contemplation of his consciousness,...p... insight into the conciousness of others external to himself is produced.

The bhikkhu remains in steadfast contemplation of his own dhamma (mental and physical phenomena), with diligence, comprehension and mindfulness, thus keeping away covetousness and distress. The bhikkhu who abides in the contemplation of dhamma, establishes through concentration (of mind) and (his mind) becomes clear. After establishing through concentration (of mind) and becoming thoroughly clear, insight into the dhamma of others external to himself is produced.

"Sirs, these are the four methods of Steadfast Mindfulness clearly pointed out by the Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, for the attainment of meritoritousness (i.e, Magga and Phala).

"Venerable Sir, the Sanankumāra Brahmā spoke thus on this matter. Having spoken (thus) on this matter, he addressed the Tāvatimsā devas:

၂၈၉။ ''အချင်းတို့ ထိုအရာကို အသျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤသတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားထားပေ၏၊ (မင်္ဂဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော) ကုသိုလ်ရခြင်းငှါ ဟောကြားထားပေ၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ-အချင်းတို့ ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာအားထုတ်လျက်ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောက၌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာယာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်ဖန် ရှုလျက်နေသော ရဟန်းသည် ထို (မိမိရုပ်အပေါင်း) ၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၏၊ ကောင်းစွာ ကြည်လင်၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် ထို (မိမိရုပ်အပေါင်း) ၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၍ ကောင်းစွာ ကြည်လင်လတ်သော် ပြင်ပ သူတစ်ပါး၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ'ဟုအဖန်ဖန်ရှုလျက် နေ၏။ ပ။ ပြင်ပသူတစ်ပါး၏ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ စိတ်၌ စိတ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် နေ၏။ပ။ ပြင်ပသူတစ်ပါး၏ စိတ်၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ သဘောတရား 'ဓမ္မ'ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောက၌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့်နှလုံးမသာယာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ မိမိ၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ သဘောတရား 'ဓမ္မ'ဟုအဖန်ဖန်ရှုလျက်နေသော ရဟန်းသည် ထို (မိမိ၏ သဘောတရား) တို့၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၏၊ ကောင်းစွာ ကြည်လင်၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် ထို (မိမိ၏ သဘောတရား) တို့၌ ကောင်းစွာစူးစိုက်တည်ကြည်၍ ကောင်းစွာ ကြည်လင် လတ်သော် ပြင်ပသူ တစ်ပါး၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (မင်္ဂဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော) ကုသိုလ်ကို ရခြင်းငှါ ဟောကြားထားသော သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့'' ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာဟောပြောပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဤသနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့အား (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါ သည်။

Satta samādhiparikkhārā သတ္တ သမာဓိပရိက္ခါရာ

(9) The Seven Associates of Concentration သမာဓိ၏ အခြံအရံ ခုနစ်ပါး

290. '''Taṃ kiṃ maññanti, bhonto devā tāvatiṃsā, yāva supaññattā cime tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena satta samādhiparikkhārā sammāsamādhissa paribhāvanāya sammāsamādhissa pāripūriyā. Katame satta? Sammādiṭṭhi sammāsaṅkappo sammāvācā sammākammanto sammāājīvo sammāvāyāmo sammāsati. Yā kho, bho, imehi sattahaṅgehi cittassa ekaggatā parikkhatā, ayaṃ vuccati, bho, ariyo sammāsamādhi saupaniso itipi saparikkhāro itipi. Sammādiṭṭhissa bho, sammāsaṅkappo pahoti, sammāsaṅkappassa sammāvācā pahoti, sammāvācassa sammākammanto pahoti. Sammākammantassa sammāājīvo pahoti, sammāājīvassa sammāvāyāmo pahoti, sammāvāyāmassa sammāsati pahoti , sammāsatissa sammāsamādhi pahoti, sammāsamādhissa sammāñāṇaṃ pahoti, sammāñāṇassa sammāvimutti pahoti. Yañhi taṃ, bho, sammā vadamāno vadeyya – 'svākkhāto bhagavatā dhammo sandiṭṭhiko akāliko ehipassiko opaneyyiko paccattaṃ veditabbo viññūhi apārutā amatassa dvārā'ti idameva taṃ sammā vadamāno vadeyya. Svākkhāto hi, bho, bhagavatā dhammo sandiṭṭhiko, akāliko ehipassiko opaneyyiko paccattaṃ veditabbo viññūhi apārutā amatassa dvārā.

'''Ye hi keci, bho, buddhe aveccappasādena samannāgatā, dhamme aveccappasādena samannāgatā, saṅghe aveccappasādena samannāgatā, ariyakantehi sīlehi samannāgatā , ye cime opapātikā dhammavinītā sātirekāni catuvīsatisatasahassāni māgadhakā paricārakā abbhatītā kālaṅkatā tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpannā avinipātadhammā niyatā sambodhiparāyaṇā. Atthi cevettha sakadāgāmino.

''Atthāyaṃ itarā pajā, puññābhāgāti me mano;

Saṅkhātuṃ nopi sakkomi, musāvādassa ottappa''nti.

၂၉၀. '''တံ ကိံ မညန္တိ၊ ဘောန္တော ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ ယာဝ သုပညတ္တာ စိမေ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန သတ္တ သမာဓိပရိက္ခါရာ သမ္မာသမာဓိဿ ပရိဘာဝနာယ သမ္မာသမာဓိဿ ပါရိ

ပူရိယာ။ ကတမေ သတ္တ? သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ။ ယာ ခေါ၊ ဘောာ၊ ဣမေဟိ သတ္တဟင်္ဂေဟိ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ ပရိက္ခတာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ၊ ဘောာ၊ အရိယော သမ္မာသမာဓိ သဉပနိသော ဣတိပိ သပရိက္ခါရော ဣတိပိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ ဘောာ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပဟောတိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ သမ္မာဝါစာ ပဟောတိ၊ သမ္မာဝါစဿ သမ္မာကမ္မန္တော ပဟောတိ။ သမ္မာကမ္မန္တဿ သမ္မာအာဇီဝေါ ပဟောတိ၊ သမ္မာအာဇီဝဿ သမ္မာဝါယာမော ပဟောတိ၊ သမ္မာဝါယာမဿ သမ္မာသတိ ပဟောတိ ၊ သမ္မာသတိဿ သမ္မာသမာဓိ ပဟောတိ၊ သမ္မာသမာဓိဿ သမ္မာဉာဏံ ပဟောတိ၊ သမ္မာဉာဏဿ သမ္မာဝိမုတ္တိ ပဟောတိ။ ယဉှိ တံ၊ ဘောာ၊ သမ္မာ ဝဒမာနော ဝဒေယျ – 'သွာက္ခါတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္ဒိဋ္ဌိကော အကာလိကော ဧဟိပဿိကော ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ အပါရုတာ အမတဿ ဒွာရာ'တိ ဣဒမေဝ တံ သမ္မာ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။ သွာက္ခါတော ဟိ၊ ဘောာ၊ ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော ဧဟိပဿိကော ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ အပါရုတာ အမတဿ ဒွာရာ။

'''ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘောာ၊ ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန သမန္နာဂတာ၊ ဓမ္မေ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန သမန္နာဂတာ၊ သင်္ဃေ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန သမန္နာဂတာ၊ အရိယကန္တေဟိ သီလေဟိ သမန္နာဂတာ ၊ ယေ စိမေ ဩပပါတိကာ ဓမ္မဝိနီတာ သာတိရေကာနိ စတုဝီသတိသတသဟဿာနိ မာဂဓကော ပရိစာရကာ အဗ္ဘတီတာ ကာလင်္ကတာ တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ သောတာပန္နာ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ။ အတ္ထိ စေဝေတ္ထ သကဒာဂါမိနော။

''အတ္ထာယံ ဣတရာ ပဇာ၊ ပုညာဘာဂါတိ မေ မနော။

သင်္ခါတုံ နောပိ သက္ကောမိ၊ မုသာဝါဒဿ ဩတ္တပ္ပ''န္တိ။

290. "Sirs, what do you, Tāvatimsā devas, think of that (which I shall say)? That Bhagavā, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, has clearly pointed out these seven associates of Concentration for the full development of Right Concentration, for the perfect
accom-plishment of Right Concentration.

"What are the seven? They are Sammāditthi, Right View; Sammāsankappa, Right Thinking; Sammāvācā, Right Speech; Sammākamanta, Right Action; Sammā Ajiva, Right livelihood, Sammāvāyama, Right Effort; Sammāsati, Right Mindfulness.

"Sirs, the concentration of the mind (samādhi) (lit, one pointendness of the mind) accompanied by these seven factors is called the Ariya Right Concentration, together with its causes and is associates.

“Sir, in one who has Right view, Right Thinking arises. In one who has Right Thinking, Right Speech arises. In one who has Right Speech, Right Action arises. In one who has Right Action, Right Livelihood arises. In one who has Right Livelihood, Right Effort arises. In one who has Right Effort, Right Mindfulness arises. In one who has Right Mindfulness, Right Concentration arises. In one who has Right Concentration, Right Knowledge arises. In one who has Right Knowledge, Right Emancipation (from the kilesa, defilements) arises.

"Sirs, one who wishes to speak well of the Dhamma should say: The Bhagavā's Teaching, the Dhamma, is well-expounded, (because it is the exposition of the Four Ariya Truths leading to the realization of Nibbāna); its truths are personally aperceivable, (because it can actually be experienced and comprehended by any one through adeguate practice of Insight development); it is not delayed in its results, (because it immediately yields the benefit of realization of Nibbāna to anyone who adequately practises Insight development); it can stand investigation (lit; to come and see) (because it can be tested by anyone). It is worthy of being perpetually borne in mind; its truth can be realized and experienced by the Ariyas individually, by their own effort and practice, and it is the open door to Nibbāna.

One who wishes to speak well of the Dhamma should only say thus: Indeed, Sirs, the Bhagavā's Teaching, the Dhamma it is the open door to Nibbāna.

"Sirs, those who completely have unshakable conviction in the Buddha, completely have unshakable conviction in the Dhamma, who completely have inshakable conviction in the Samgha, and who completely have that moral conduct cherished by the Ariya Persons (ariyas, those who have realized at least one Magga Insight), and the more than twenty-four hundred thousand adherents (to Doctrine) of Magadha who had been trained by the Dhamma, and who had passed away and arisen in the deva realms,...all these after the complete destruction of the three (lower) Fetters, have become Sotāpannas, who are safe from failing into realms of misery and suffering, assured (of ultimately reaching the end of dukkha) and destined for (attaining the three higher levels of Insight) culminating in Enlightenment. Among these there were also sakadāgāmīs.

(Verse) I know that besides these there are those who became Anāgāmi due to (their share of) meritorious actions, But I cannot mention their exact number, lest I should be guilty of falsehood.”

၂၉၀။ ''အချင်းတို့ ထိုအရာကို အသျှင်တာဝတီသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမာဓိကို ဖြစ်ပွါးစေခြင်းငှါသမ္မာသမာဓိ လုံးဝပြည့်စုံခြင်းငှါ ဤသမ္မာသမာဓိ၏ အခြံအရံ ခုနစ်ပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပေ၏။

အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ-မှန်စွာသိမြင်ခြင်း 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' ၊ မှန်စွာကြံခြင်း 'သမ္မာသင်္ကပ္ပ' ၊ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း 'သမ္မာဝါစာ' ၊ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း 'သမ္မာကမ္မ န္တ' ၊ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း 'သမ္မာအာဇီဝ' ၊ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း 'သမ္မာဝါယာမ' ၊ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း 'သမ္မာသတိ' တို့ပေတည်း။

အချင်းတို့ ဤ အင်္ဂါခုနစ်ပါးတို့ခြံရံလျက်ရှိသော စိတ်၏ တည်ကြည်မှု ဤ အရိယသမ္မာသမာဓိကိုအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူ၍လည်းကောင်းဆိုအပ်ပေ၏။

အချင်းတို့ မှန်စွာ သိမြင်ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ ကြံခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ကြံခြင်းရှိသောသူအား မှန်စွာ ပြောဆိုခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ပြောဆိုခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်းရှိသော သူအားမှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ သိခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ သိခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ လွတ်မြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

အချင်းတို့ (တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို) ကောင်းစွာ ပြောဆိုလိုသော သူသည် ''ဘုရားသျှင် ဟောအပ်သော တရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောထားသော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်နိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (မိမိတို့ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်င သိနိုင်ခံစားနိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ဖွင့်လှစ်ထားသော အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တံခါးကြီးပါပေတည်း'' ဟူ၍ အကြင်တရားကိုပြောဆိုရာ၏၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုလိုက ထိုသို့ ပြောဆိုရာသော တရားသည် ဤ (သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော) တရားတော်သာ လျှင် ဖြစ်ပေ၏။ အချင်းတို့ အကြောင်းမူကား- မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သောဤတရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောထားသော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်လည်းမှန်ပါပေ၏၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ (မိမိတို့ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်င သိနိုင်ခံစားနိုင်သော တရားတော် လည်း မှန်ပါပေ၏၊ ဖွင့်လှစ်ထားသော အမြိုက် နိဗ္ဗာန် တံခါးကြီးလည်း မှန်ပါပေ၏။

အချင်းတို့ အကြြင်သူတို့သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့၍ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော) ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ (ထို့ပြင်) အကြြင် မဂဓ တိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ နှစ်သန်းလေးသိန်းကျော်တို့သည်

--

တရားတော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လျက် (လူ့ပြည်မှ) ကွယ်လွန်စုတေခဲ့၍ နတ်ပြည်၌ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်၏၊ (ထိုသူအားလုံးတို့သည်) သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်များထဲ၌ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပါဝင်လျက်ရှိကုန်၏။

ဤ (သောတာပန် သကဒါဂါမ်) တို့မှ တစ်ပါး ကောင်းမှုအဖို့ကြောင့် ဖြစ်သော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းရှိကြသေး၏ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏၊ သို့ရာတွင် မုသာဝါဒ ဖြစ်မည်စိုး၍ အတိအကျအရေအတွက်ကိုဖော်ပြရန်ကား မစွမ်းနိုင်ပါ။

291. ‘Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro bhāsittha, imamatthaṃ, bhante, brahmuno sanaṅkumārassa bhāsato vessavaṇassa mahārājassa evaṃ cetaso parivitakko udapādi – ‘‘acchariyaṃ vata bho, abbhutaṃ vata bho, evarūpopi nāma uḷāro satthā bhavissati, evarūpaṃ uḷāraṃ dhammakkhānaṃ, evarūpā uḷārā visesādhigamā paññāyissantī’’ti. Atha, bhante, brahmā sanaṅkumāro vessavaṇassa mahārājassa cetasā cetoparivitakkamaññāya vessavaṇaṃ mahārājānaṃ etadavoca – ‘‘taṃ kiṃ maññati bhavaṃ vessavaṇo mahārājā atītampi addhānaṃ evarūpo uḷāro satthā ahosi, evarūpaṃ uḷāraṃ dhammakkhānaṃ, evarūpā uḷārā visesādhigamā paññāyiṃsu. Anāgatampi addhānaṃ evarūpo uḷāro satthā bhavissati, evarūpaṃ uḷāraṃ dhammakkhānaṃ, evarūpā uḷārā visesādhigamā paññāyissantī’’’ti.
၂၉၁. ‘ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဘာသိတ္ထ၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မုနော သနင်္ကုမာရဿ ဘာသတော ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ – ‘‘အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော၊ အဗ္ဘုတံ ဝတ ဘော၊ ဧဝရူပေါပိ နာမ ဥဠာရော သတ္ထာ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝရူပံ ဥဠာရံ ဓမ္မက္ခါနံ၊ ဧဝရူပါ ဥဠာရာ ဝိသေသာဓိဂမာ ပညာယိဿန္တီ’’တိ။ အထ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ စေတသာ စေတောပရိဝိတက္ကမညာယ ဝေဿဝဏံ မဟာရာဇာနံ ဧတဒဝေါစ – ‘‘တံ ကိံ မညတိ ဘဝံ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ အတီတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဧဝရူပေါ ဥဠာရော သတ္ထာ အဟောသိ၊ ဧဝရူပံ ဥဠာရံ ဓမ္မက္ခါနံ၊ ဧဝရူပါ ဥဠာရာ ဝိသေသာဓိဂမာ ပညာယိံသု။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဧဝရူပေါ ဥဠာရော သတ္ထာ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝရူပံ ဥဠာရံ ဓမ္မက္ခါနံ၊ ဧဝရူပါ ဥဠာရာ ဝိသေသာဓိဂမာ ပညာယိဿန္တီ’’’တိ။

291. Venerable Sirs, the Sanankumāra Brahmā had spoken (thus) on this matter. Venerable Sir, when Sanankumāra had spoken (thus) on this matter, this thought arose in the mind of the Great Deva-king, Vessavana: “Wonderful it is, Sirs, marvellous it is, Sirs, that such an eminent Teacher should have
appeared, that such superb preaching of the Dhamma should have taken place, that such excellent specific attainments (by many) should have been evident.

"Venerable Sir, then the Sanankumāra Brahmā, knowing in his mind the thought of the Great Deva-king, Vessavana, said thus to him:

"What do you think, Lord Vessavana, great Deva-king, of that (which I shall say)? In times past too, such an eminent Teacher had appeared, such superb preaching of the Dhamma had taken place and such excellent specific attainments (by many) had become evident. In future times also, such an eminent Teacher will appear, such superb preaching will take place, and such excellent specific attainments (by many) will become evident.”

၂၉၁။ အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောလတ်သော် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ထင်ရှားဖြစ်ပါ၏-

''အချင်းတို့ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ အချင်းတို့ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ဆရာသည် ဖြစ်ပေါ်တုံဘိ၏၊ ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်တုံဘိ၏၊ ဤမျှလောက် များပြားသော တရားထူး ရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာကုန်ဘိ၏''ဟု (စိတ်အကြံသည် ဖြစ်ပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ စိတ်အကြံကို မိမိစိတ်ဖြင့်သိ၍ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား ဤစကားကို ဆိုပါ၏ ''ထိုအရာကို အရှင်ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ပါသနည်း၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဆရာသည်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပြီ၊ ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပြီ၊ ဤမျှလောက် များပြားသော တရားထူးရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာခဲ့ဖူးကုန်ပြီ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်းဤမျှလောက် ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ဆရာသည် ဖြစ်ပေါ်ဦးလတ္တံ့၊ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ဦးလတ္တံ့၊ ဤမျှလောက် များပြားသောတရားထူးရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာကုန်ဦး လတ္တံ့ဟု (ဆိုပါ၏)။
အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကိုသနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့အား ပြောဆိုပါ၏။

292. ‘‘‘Imamatthaṃ, bhante, brahmā sanaṅkumāro devānaṃ tāvatiṃsānaṃ abhāsi, imamatthaṃ vessavaṇo mahārājā brahmuno sanaṅkumārassa devānaṃ tāvatiṃsānaṃ bhāsato sammukhā sutaṃ sammukhā paṭiggahitaṃ sayaṃ parisāyaṃ ārocesi’’.

Imamatthaṃ janavasabho yakkho vessavaṇassa mahārājassa sayaṃ parisāyaṃ bhāsato sammukhā sutaṃ sammukhā paṭiggahitaṃ bhagavato ārocesi. Imamatthaṃ bhagavā janavasabhassa yakkhassa sammukhā sutvā sammukhā paṭiggahetvā sāmañca abhiññāya āyasmato ānandassa ārocesi, imamatthamāyasmā ānando bhagavato sammukhā sutvā sammukhā paṭiggahetvā ārocesi bhikkhūnaṃ bhikkhunīnaṃ upāsakānaṃ upāsikānaṃ. Tayidaṃ brahmacariyaṃ iddhañceva phītañca vitthārikaṃ bāhujaññaṃ puthubhūtaṃ yāva devamanussehi suppakāsitanti.

၂၉၂. ‘‘‘ဣမမတ္ထံ၊ ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မာ သနင်္ကုမာရော ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ အဘာသိ၊ ဣမမတ္ထံ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ ဗြဟ္မုနော သနင်္ကုမာရဿ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ ဘာသတော သမ္မုခါ သုတံ သမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ သယံ ပရိသာယံ အာရောစေသိ’’။

ဣမမတ္ထံ ဇနဝသဘော ယက္ခော ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ သယံ ပရိသာယံ ဘာသတော သမ္မုခါ သုတံ သမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ဘဂဝတော အာရောစေသိ။ ဣမမတ္ထံ ဘဂဝါ ဇနဝသဘဿ ယက္ခဿ သမ္မုခါ သုတွာ သမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သာမဉ္စ အဘိညာယ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ အာရောစေသိ၊ ဣမမတ္ထမာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝတော သမ္မုခါ သုတွာ သမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ အာရောစေသိ ဘိက္ခူနံ ဘိက္ခုနီနံ ဥပါသကာနံ ဥပါသိကာနံ။ တယိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဣဒ္ဓဉ္စေဝ ဖီတဉ္စ ဝိတ္ထာရိကံ ဗာဟုဇညံ ပုထုဘူတံ ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ သုပ္ပကာသိတန္တိ။

292.The Sanankumāra Brahmā spoke (thus) on this matter to the Tāvatimsā devas. Having heard personally, received personally, the words spoken on this matter by the Sanankumāra Brahmā the Great Deva-king Vessavaṇa: repeated this matter to his own assembly (his companions). Having heard personally, having received personally, the words spoken on his matter by the Great Deva-king Vessavaṇa to his own assembly, the yakkha-deva Janavasabha reported this matter to the Bhagavā. Having heard personally, having received personally, the words spoken on this matter by the yakkha-deva Janavasabha, and also himself knowing this matter through his psychic powers, the Bhagavā

recounted this matter to the Venerable Ānanda. And the Venerable Ānanda, having personally heard, having personally received from the Bhagavā on this matter, informed the bhikkhus, the bhikkhunīs, the male lay disciplies, the female lay disciples.

Thus, this matter having been successively passed on, this Noble Practice has become complete in effectiveness, prosperous, renowned, prevalent among people, and wide-spread, to the extent it can be thoroughly manifested or made known by (wise) devas and men.

၂၉၂။ တာဝတိံသာနတ်တို့အား သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာ ပြောဆိုသော ဤစကားကို ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ကြားနာ ခံယူပြီးလျှင် မိမိပရိသတ်အား (တစ်ဆင့်) ပြောကြားပါ၏၊ မိမိပရိသတ်အား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး ပြောဆိုသော ဤအကြောင်းကို ဇနဝသဘနတ်သားသည်ကိုယ်တိုင်ကြားနာခံ ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြား၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဤအကြောင်းကို ဇနဝသဘနတ် သား၏ထံမှ ကြားနာလက်ခံ တော်မူရသည့်ပြင် ကိုယ်တိုင်လည်းထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍ အသျှင် အာနန္ဒာအား ဟောကြားတော်မူ၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာသည်ဤအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက် တော်မှ ကြားနာ ခံယူပြီးလျှင် ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာယောကျ်ား ဥပါသိကာမိန်းမ တို့အား (တစ်ဆင့်) ဟောကြားတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဟောကြားသဖြင့်လည်း ဤမြတ်သောအကျင့် (သာသနာတော်) သည် ပညာရှိနတ်လူတို့ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် ပြည့်စုံ စည်ပင် ပြန့်ပွါးလျက် လူအများသိဖြစ်ကာ အကြီးအကျယ်ထွန်းကားလေသတည်း။

Janavasabhasuttaṃ niṭṭhitaṃ pañcamaṃ. ဇနဝသဘသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ ပဉ္စမံ။

End of the Janavasabha Sutta, the Fifth Sutta, in this Vagga. ငါးခုမြောက် ဇနဝသဘသုတ် ပြီး၏။